

การผลิตภาพยนตร์สั้นแนวชีวิตรัก “ มิลค์เชค ”
Romantic,Drama Short Film Production “ Milkshake ”

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย ภาควิชาศิลปะศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2559

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การผลิตภาพยนตร์สั้นแนวชีวิตรัก “ มิลค์เชค ”

Romantic,Drama Short Film Production “ Milkshake ”

นาย นิติศาสตร์ ประสาทพร
MR. NITISARD PRASATPORN

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย ภาควิชานิเทศศิลป์

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์.....วันที่ 7 มิถุนายน 2560
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประภัสสร เลิศอนันต์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	การผลิตภาพยนตร์สั้นแนวชีวิตรัก เรื่อง “MILKSHAKE” Romantic,Drama Short Film Production “Milkshake”
ชื่อ	นาย นิติศาสตร์ ประสาทพร
สาขาวิชา	ภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย
ภาควิชา	นิเทศศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2559
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประภัสสร เลิศอนันต์

บทคัดย่อ

การผลิตภาพยนตร์สั้นแนวโรแมนติกดราม่าชื่อเรื่อง“มิลค์เชค”ได้รับแรงบันดาลใจมาจากการพบว่าการตกหลุมรักเกิดขึ้นกับทุกคนบนโลกนี้ ซึ่งแต่ละคนก็จะมีเหตุการณ์ที่แตกต่างกันไป ข้าพเจ้าได้รับฟังเรื่องเหตุการณ์การตกหลุมรักของผู้ชายหลายๆคนในช่วงอายุ20-28ปี จึงเกิดไอเดียในการทำภาพยนตร์และปรับเปลี่ยนให้เป็นในทางตัวเองมากขึ้น และคิดว่าข้อมูลในเรื่องเทคนิคการเล่าเรื่องเพื่อคุณจึงหะให้ภาพยนตร์มีความละมุนอยู่ในตัว ภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้จะเล่าในมุมมองของผู้ชายที่เกิดการตกหลุมรัก,การผิดหวัง,การเริ่มต้นใหม่ ภาพจะออกมามีความสดใหม่ทั้งภาพ,สี,แสง,และเทคนิคกล้อง,ตัดต่อ เพื่อให้ได้อารมณ์เหมือนกับความสดใสของวัยรุ่น

ข้าพเจ้าคาดหวังว่าภาพยนตร์เรื่องนี้จะถูกใจกับวัยรุ่นที่กำลังตกหลุมรักอยู่และเป็นกำลังใจให้กับคนที่ผิดหวังกับเรื่องความรักได้ผ่านพ้นไปได้ ภาพยนตร์เรื่องนี้อาจไม่ตรงกับชีวิตใครหลายคน แต่เปรียบเสมือนว่ากำลังนั่งดูเหตุการณ์ของคนใกล้ตัวและได้มุมมองใหม่ของเรื่องความรักจากภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้

กิตติกรรมประกาศ

ในกระบวนการผลิตภาพยนตร์เรื่องจะลู่วงไม่ได้ถ้าไม่มีผู้สนับสนุนทั้งคำแนะนำและข้อ
ชี้แจงอันเป็นประโยชน์แก่ข้าพเจ้า

ขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประภัสสร เลิศอนันต์ อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์ที่เห็น
ความสำคัญของโครงการและมอบโอกาสที่มีคุณค่าแก่ข้าพเจ้า

ขอบคุณนายสุภณัฐณ์ ฐานุพลพัฒน์ ที่ให้คำปรึกษาเรื่องการสร้างบทภาพยนตร์เรื่องนี้

ขอบคุณนางสาว ทศพร ทับศรี ที่ช่วยในการออกแบบงานศิลป์ให้กับภาพยนตร์เรื่องนี้

ขอบคุณบริษัท บิ๊กอาย ที่สนับสนุนเรื่องอุปกรณ์ในการถ่ายทำและเทคนิคต่างๆในการถ่าย
ทำภาพยนตร์เรื่องนี้

ขอบคุณนายชินยา มัตสึนะกะ ที่สนับสนุนเรื่องสถานที่การถ่ายทำร้านNightwing club

และบุคคลท่านอื่นๆที่ไม่ได้กล่าวชื่อนามทุกท่านที่ได้ให้คำแนะนำช่วยเหลือในการสร้างผล
งานชิ้นนี้

ข้าพเจ้าใคร่ขอขอบพระคุณผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่มีส่วนร่วมในการสร้างผลงานเป็น
ที่ปรึกษาในการทำโครงการนี้จนเสร็จสมบูรณ์ตลอดจนให้การดูแลและให้ความเข้าใจเกี่ยวกับชีวิตการ
ทำงานและการฝึกประสบการณ์วิชาชีพจริง ข้าพเจ้าขอขอบคุณไว้ ณ ที่นี้

นายนิติศาสตร์ ประสาทพร
พฤษภาคม พ.ศ. 2560

สารบัญ

		หน้า
	บทคัดย่อ.....	ก
	กิตติกรรมประกาศ.....	ข
	สารบัญ	ค
	สารบัญภาพประกอบ.....	จ
บทที่		
1	บทนำ.....	1
	ที่มาและความสำคัญของโครงการ	1
	วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
	ขอบเขตของโครงการ	2
	ลักษณะของโครงการ	2
	แนวทางการบรรลุเป้าหมาย.....	2
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	2
2	การศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล.....	3
	การศึกษาบทภาพยนตร์เรื่อง 500 days of summer	3
	การศึกษากำกับภาพยนตร์ของ Wong Kar Wai	5
	การศึกษากำกับภาพของ Robert Yeoman	6
	การศึกษางานศิลปะของ Anne Pritchard.....	7
3	บทภาพยนตร์.....	8
	การเขียนบทภาพยนตร์.....	8
	ประเด็นของเรื่อง.....	8
	เรื่องย่อ.....	8
	โครงเรื่องย่อ	9
	โครงเรื่องขยาย.....	9
	บทภาพยนตร์เรื่องมิลค์เชค.....	11
4	ขั้นตอนการเตรียมถ่ายทำภาพยนตร์(Pre-Production)	24
	การวางแผนการเตรียมถ่ายทำภาพยนตร์.....	24
	การคัดเลือกนักแสดง	24

	การค้นหาสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์	26
	ร้านคาราโอเกะ Night Wing	27
	คอนโดมิเนียม Airlink ladkrabang	28
	โรงถ่ายภาพยนตร์คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ลาดกระบัง	29
	ชั้นดาดฟ้า I-House RCA Condo.....	30
	ลิฟท์ดีบุกบูรณาการคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ลาดกระบัง.....	31
	การออกแบบงานสร้างในภาพยนตร์.....	31
	ฉากร้านอาหาร.....	32
	ฉากงานดนตรี	33
	การออกแบบใบปิดภาพยนตร์.....	34
	ใบปิดภาพยนตร์เรื่อง มิลค์เช익	35
5	ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์.....	36
	การถ่ายทำภาพยนตร์ในวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2560.....	36
	การถ่ายทำภาพยนตร์ในวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2560.....	38
	การถ่ายทำในวันที่ 18 พฤษภาคม 2560.....	39
6	ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์(Pre-Production).....	40
	การตัดต่อหรือลำดับภาพ	40
	ขั้นตอนการเกลี่ยสี.....	41
7	บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	43
	บทสรุป.....	43
	ปัญหาในการผลิตภาพยนตร์.....	43
	ปัญหาบทภาพยนตร์.....	43
	ปัญหาในการถ่ายทำภาพยนตร์	44
	ปัญหาเรื่องระยะเวลาในการถ่ายทำภาพยนตร์.....	44
	ข้อเสนอแนะ	44
	บรรณานุกรม	46
	ภาคผนวก	48
	ภาคผนวก ก ตัวอย่าง Shooting Script.....	49
	Shooting Script	50
	ภาคผนวก ข ตัวอย่าง Breakdown Sheet.....	51
	Breakdown Sheet.....	52
	ประวัติผู้เขียน.....	54

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่		
1	ภาพทอมและซิมเมอร์เจอกันครั้งแรก	3
2	ภาพทอมและซิมเมอร์ไปดูหนังกัน	4
3	จากภาพยนตร์ของห้องกาไว	5
4	จากผลงานการถ่ายของ Robert D. Yeoman	6
5	ภาพจากการออกแบบงานศิลป์ของ Anne Pritchard.....	7
6	นักแสดงชาย	25
7	นักแสดงหญิง.....	26
8	ร้านคาราโอเกะ Night Wing	27
9	ร้าน Night Wing จากในภาพยนตร์จริง	27
10	Airlink Condo Ladkrabang.....	28
11	Airlink Condo Ladkrabang จากในภาพยนตร์จริง	28
12	โรงถ่ายภาพยนตร์คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	29
13	โรงถ่ายภาพยนตร์คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ในภาพยนตร์จริง.....	29
14	ชั้นดาดฟ้า I-House Condo.....	30
15	ชั้นดาดฟ้า I-House Condo ในภาพยนตร์จริง.....	30
16	ลิฟต์ตึกบูรณาการ	31
17	ลิฟต์ตึกบูรณาการจากในภาพยนตร์	31
18	งานออกแบบฉากร้านอาหาร.....	32
19	งานออกแบบฉากงานดนตรี	33
20	โปสเตอร์ภาพยนตร์ของ ห้อง กา ไว	34
21	โปสเตอร์ภาพยนตร์จริง.....	35
22	วันถ่ายทำวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2560.....	37
23	วันถ่ายทำวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2560.....	37
24	วันถ่ายทำวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2560.....	38
25	วันถ่ายทำวันที่ 18 พฤษภาคม 2560	39
26	การตัดต่อในโปรแกรม adobe Premiere Pro CC.....	40
27	การเคลียสีในโปรแกรม Davinci Resolve	41
28	ภาพก่อนและหลังทำสีจากโปรแกรม Davinci Resolve.....	42
29	ภาพก่อนและหลังทำสีจากโปรแกรม Davinci Resolve.....	42

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

ข้าพเจ้าสนใจที่จะทำภาพยนตร์สั้นแนวโรแมนติก-ดราม่า เพราะเรื่องความรักเป็นเรื่องที่ทุกคนต้องพบเจอ จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดความคิดที่จะทำภาพยนตร์สั้นแนวโรแมนติกออกมา และมีความต้องการที่จะเล่าเรื่องราวการตกหลุมรักผ่านภาพยนตร์สั้น ที่ค้นคว้าและรวบรวมเหตุการณ์การตกหลุมรักจนเกิดเป็นบทภาพยนตร์ขึ้นมา ที่ต้องเป็นเรื่องราวของวัยรุ่นในยุคปัจจุบันเพราะว่าเป็นสิ่งที่ตัวข้าพเจ้าเองสัมผัสและจับต้องมันได้มากที่สุดและยังเป็นวัยที่มีความต้องการเรื่องความรักมาก นอกจากเรื่องการตกหลุมรักแล้วภาพยนตร์เรื่องนี้จะให้เห็นถึงการผิดหวังอีกด้วยเพราะว่ามีความไม่แน่นอนนอนอยู่ทุกที่ทุกเวลาการที่ตกหลุมรักได้ก็สามารถผิดหวังได้เช่นกัน และเมื่อเกิดปัญหาที่ต้องมีทางออกสำหรับปัญหานี้ เพื่อให้กำลังใจกับคนที่ผิดหวังได้เกิดการอยากลุกขึ้นสู้กับปัญหาออกไปใช้ชีวิตได้อย่างสดใสอีกครั้ง

ในการทำบทภาพยนตร์เรื่องนี้ข้าพเจ้าต้องรวบรวมข้อมูลที่ได้มาคัดกรองให้ชัดเจน จนเกิดไอเดียใหม่ๆขึ้นมาในการเรียบเรียงลำดับเหตุการณ์ในเรื่อง จากนั้นข้าพเจ้าก็เริ่มลงมือทำบทภาพยนตร์ที่ต้องการทำออกมา ในตอนแรกข้าพเจ้าต้องปรึกษากับผู้ที่มีประสบการณ์ด้านบทภาพยนตร์เพราะตัวข้าพเจ้าเองไม่แข็งแรงเรื่องบท หลังจากได้คำแนะนำและไอเดียใหม่ๆจากผู้ให้คำปรึกษาแล้ว ก็เริ่มขั้นตอนการทำบทและค้นคว้าข้อมูลไปพร้อมๆกันจนเสร็จออกมาฉบับร่างที่หนึ่ง แต่ก็ยังไม่ใช่บทที่สมบูรณ์แบบข้าพเจ้าต้องปรึกษาฟังและคำแนะนำอีกจึงกลับมาปรับปรุงอีกครั้ง ก็เลยพบว่าบทภาพยนตร์มีจุดบกพร่องอยู่ข้าพเจ้าเลยต้องลดทอนบทภาพยนตร์ที่ไม่มีผลต่อเรื่องออกไปบ้างเพื่อความพอดีของภาพยนตร์

และปัจจุบันนี้ยังมีคนอีกมากที่ต้องการเรื่องความรัก ข้าพเจ้าจึงจะทำภาพยนตร์เรื่องนี้ให้มีความสนุกและสวยเพื่อให้ผู้ที่ได้รับชมได้เพลิดเพลินกับเรื่องราวของตัวละครในเรื่อง และยังมีเทคนิคต่างๆที่จะใช้ในภาพยนตร์ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการถ่ายที่จะเลือกใช้ขนาดภาพที่สื่ออารมณ์ของตัวละครได้อย่างเต็มที่ การเคลื่อนไหวกล้องที่ช่วยเพิ่มอารมณ์และสีสันให้กับภาพยนตร์ แสงที่จัดในภาพยนตร์จะเป็นแสงที่มีความสว่างเพื่อให้ความรู้สึกเหมือนกำลังอยู่ในเหตุการณ์และสถานที่นั้นจริงๆ ด้านเสื้อผ้าจะเป็นแนวสตรีทปัจจุบันเพื่อความใกล้เคียงกับวัยรุ่นยุคนี้

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อศึกษาการผลิตภาพยนตร์สั้นแนวโรแมนติก ดราม่า
2. เพื่อศึกษาถ่ายทอดอารมณ์ของภาพยนตร์ผ่านการกำกับภาพ
3. เพื่อวัยรุ่นยุคนี้ที่มีกำลังตกหลุมรักหรือผิดหวังได้มีอารมณ์ร่วมกับภาพยนตร์ให้มากที่สุด
4. เพื่อถ่ายทอดเรื่องราวของตัวละครนี้ให้ผู้ชมได้เข้าใจความรู้สึกของตัวละครนี้ได้

ขอบเขตโครงการ

ภาพยนตร์สั้นความยาว10นาที ถ่ายทำด้วยกล้องSONY A6300,SONY NEX FS700 ฉายในระบบDigital format widescreen 1080p เสียงไทยบรรยายอังกฤษ

ลักษณะโครงการ

ภาพยนตร์สั้นแนวโรแมนติก-ดราม่าที่จะเล่าผ่านตัวละครผู้ชายเป็นหลักถ่ายทอดเรื่องราวของวัยรุ่นชายคนหนึ่งที่ถูกหลุมรักหญิงสาวคนหนึ่งและได้คบกันก่อนที่จะเกิดปัญหาเล็กกรากันแต่ความรู้สึกก็ยังอยู่ จึงเกิดอาการอกหักและต้องต่อสู้กับปัญหาที่อัดอั้นไปให้ได้ ภาพยนตร์เรื่องนี้จะใช้ภาพ,บรรยากาศ,และเพลงที่เป็นตัวบอกอารมณ์ของเรื่อง

แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

1. ค้นหาข้อมูลเรื่องความสัมพันธ์ของวัยรุ่นผู้ชายกับผู้หญิงในรูปแบบต่างๆ
2. ศึกษาแนวภาพยนตร์โรแมนติก,ดราม่า
3. รวบรวมข้อมูลที่ได้มาเรียบเรียงและเขียนบทภาพยนตร์
4. ออกแบบทิศทางภาพยนตร์ให้ไปในทางเดียวกัน
5. ขั้นตอนถ่ายทำ
6. ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้เรียนรู้กระบวนการผลิตภาพยนตร์แนวโรแมนติก-ดราม่า
2. ได้เพิ่มทักษะในการเขียนบทภาพยนตร์และกำกับภาพยนตร์
3. ได้เข้าใจแก่นแท้ของภาพยนตร์อย่างแท้จริง
4. ได้เรียนรู้กระบวนการเล่าเรื่องให้ผู้รับชมเข้าใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การค้นคว้าและการวิเคราะห์

แรงบันดาลใจมาจากความสนใจเรื่องความรัก เนื่องจากข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นสิ่งที่ทุกคนต้องพบเจอ ข้าพเจ้าจึงเปิดใจรับความคิดและมุมมองใหม่ๆรับฟังเรื่องราวต่างๆมากขึ้นไม่ว่าจะเป็นด้านสื่อ,เพลง,หรือคนรอบข้าง ดังนั้นข้าพเจ้าจึงนำสิ่งที่ได้รับเข้ามาทำการคัดกรองข้อมูลมีทั้งที่ใช้ได้และใช้ไม่ได้ โดยส่วนมากข้อมูลที่ได้รับมาจะมีความแตกต่างกันไปจึงเป็นอุปสรรคในการรวบรวมข้อมูล และข้อมูลที่ข้าพเจ้าใช้ในการช่วยเรื่องไอเดียความคิดใหม่ส่วนมากจะเป็นภาพยนตร์แนวโรแมนติก

การศึกษาบทภาพยนตร์เรื่อง 500 days of Summer

เป็นภาพยนตร์อเมริกันโรแมนติกดรามามาผลิตในปีค.ศ.2009 กำกับโดยMarc Webb จากบทภาพยนตร์ที่เขียนโดยScott Neustadter และ Michael H.Weber และแสดงโดยภาพยนตร์Joseph Gordon Lewitt และ Zooeey Deschanel โครงสร้างการเล่าเรื่องเป็นการเล่าสลับเหตุการณ์ไม่เป็นเชิงเส้นตรง เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ขึ้นอยู่กับตัวละครชายและความสัมพันธ์กับแฟนสาวของเขาที่ล้มเหลว ภาพยนตร์เรื่องนี้จึงเป็นรูปแบบการตัดข้ามไปข้ามมาเพื่อเล่าเรื่องราวภายใน500วัน ให้อยู่ในเวลา 1ชั่วโมง35นาที

ภาพที่ 1 ภาพทอมและซัมเมอร์เจอกันครั้งแรก

ที่มา : Marc Webb, 500 day of summer [DVD], Fox Searchlight Picture

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพยนตร์เรื่องนี้เล่าถึงความรักของชายหนุ่มนักเขียนคำอวยพร(ทอม)ที่ไม่สมหวังกับความรักสักเท่าไรก็ได้พบเจอหญิงสาวที่ทำงานเดียวกัน(ซิมเมอร์)จนรู้ตัวอีกทีทอมก็ตกหลุมรักซิมเมอร์ไปแล้วทั้งคู่ได้คบหากันทอมได้เข้าไปในโลกของซิมเมอร์ แต่ด้วยมุมมองของซิมเมอร์ที่มองความรักต่างออกไป ทั้งคู่ต้องเลิกราและทอมต้องอยู่กับอาการรอกหักต่อไป จนชีวิตได้เจอจุดเปลี่ยนและพบกับรักครั้งใหม่อีกครั้ง

ในการวิเคราะห์ตัวละครหลักนี้(ทอม) เป็นคนที่มีความอบอุ่นในเรื่องความรักอยู่มากและเป็นคนขยันทำงาน ร่าเริง อารมณ์ดีและรักแฟนสาวของเขา แต่ชีวิตทอมต้องเปลี่ยนไปหลังจากเลิกรากับแฟนสาวเขา(ซิมเมอร์) โดยการจากลาอย่างไม่มีเหตุผลเพราะนิสัยของซิมเมอร์เป็นคนที่มีความซับซ้อนเข้าถึงได้ยากและมีความมั่นใจในตัวเองสูง พอถึงวันที่ซิมเมอร์หมดรักไม่ตื่นเต้นกับทอมแล้วซิมเมอร์ก็จากไปแบบไม่ทันตั้งตัว ตัวละครทอมต้องต่อสู้กับความเศร้าของตัวเองให้ได้ จนเรื่องดำเนินไปถึงจุดเปลี่ยนที่ทำให้ทอมกลับมาใช้ชีวิตได้ดีอีกครั้ง และทอมได้เจอกับหญิงสาวที่มาสมัครงานเหมือนกันและนี่คือรักครั้งใหม่ของทอม

ข้าพเจ้าจึงนำการสร้างตัวละครของภาพยนตร์เรื่องนี้มาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างและยังเป็นแรงบันดาลใจในเรื่องของการทำภาพยนตร์อีกด้วย

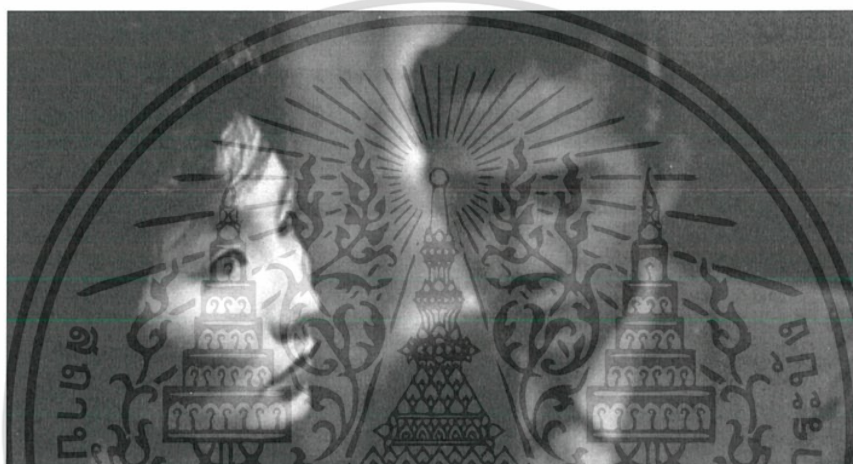
ภาพที่ 2 ภาพทอมและซิมเมอร์ไปดูหนังกัน

ที่มา : Marc Webb, 500 day of summer [ออนไลน์],สืบค้น 10 ตุลาคม 2559

,เข้าถึงได้จาก<http://viewthevibe.com/wp-content/uploads/2014/09/500-days-of-summer-cinema-scene.jpg>

การศึกษาการกำกับภาพยนตร์ของ Wong kar wai

หว่อง กา ไว ผู้กำกับชาวฮ่องกงที่โด่งดังในวงการภาพยนตร์มาก เอกลักษณะจุดเด่นของเขาก็คือการถ่ายทอดอารมณ์ออกมาในแต่ละฉากได้อย่างลึกซึ้ง หว่อง กา ไว รวบรวมทุกอย่างเข้ากันได้ อย่างลงตัวที่ทั้งภาพเสียงตัดต่อและการแสดง จึงเกิดเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่ยากจะทำให้เหมือน เป็นผู้ กำกับอีกหนึ่งคน ที่ยืนยันว่าเป็นคนถ่ายไปแก้ไปแก้บทก่อนถ่ายทุกครั้งตลอดและใช้เวลาในการถ่ายทำ นาน เขายังบอกอีกว่าถึงได้ทำภาพยนตร์ฮอลลีวู้ดก็จะไม่ยอมเปลี่ยนตัวเองไป

ภาพที่ 3 จากภาพยนตร์ของหว่องกาไว

ที่มา : Wong Kar Wai, *In The Mood For Love* [ออนไลน์], สืบค้น 21 พฤศจิกายน 2559, เข้าถึงได้จาก <https://samofthetenthousandthings.files.wordpress.com/2013/12/li-zhen-and-chow.jpg>,

หว่อง กา ไว เป็นผู้กำกับที่ถนัดการเล่าเรื่องโดยภาพและใช้เสียงบรรยายประกอบหรือที่เรียกกันว่า voiceover ซึ่งเป็นเอกลักษณ์เด่นของหว่อง กา ไว ซึ่งเป็นรูปแบบที่น่าสนใจในการนำมาเล่าเรื่องเพื่อกระชับระยะเวลาขยายให้คนดูรับรู้มากขึ้น ที่สำคัญทุกข้อคิดในเรื่องจะมีความวิจิตรอยู่ในตัว เพราะทุกอย่างขับเคลื่อนได้อย่างลงตัวไม่ว่าจะเป็นฉาก ชุต การแสดง ภาพ เสียงและการตัดต่อ ซึ่งไม่แปลกเลยที่คนส่วนมากจะถูกหนังของหว่องจะสะกดให้คนดูมีความรู้สึกร่วมตามไปด้วย

ข้าพเจ้าสนใจในการเล่าเรื่องแบบหว่อง กา ไว เลือกใช้การเล่าแบบให้ภาพเป็นจุดเด่น และมี voice over เขามาเสริมในแต่ละซีน ที่เลือกแบบนี้เพราะเป็นแนวทางที่เหมาะสมกับภาพยนตร์ของข้าพเจ้า การกำกับแบบหว่องกาไวจึงเป็นแรงบันดาลใจ

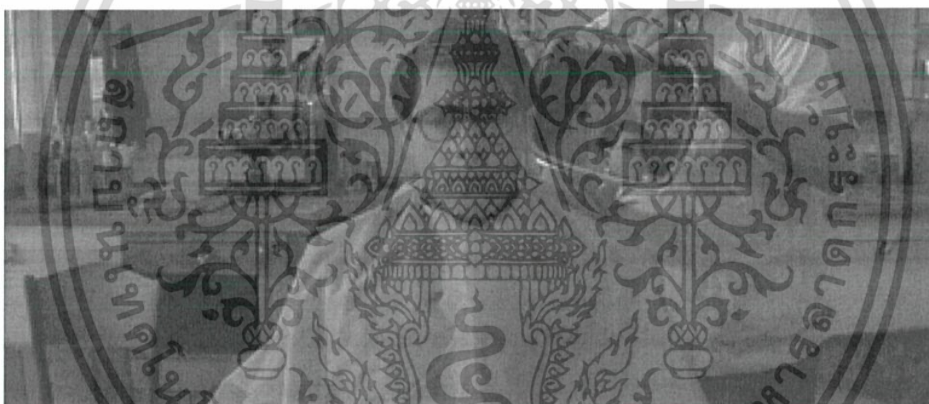
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การศึกษาการกำกับภาพของ Robert D. Yeoman

ผู้กำกับภาพชาวอเมริกันที่ทำงานในวงการฮอลลีวูดมากกว่า 20 ปี มีผลงานที่คุ้นตากันมากที่สุดคือเรื่อง Grand Budapest Hotel (2014), Moonrise Kingdom (2012), Rushmore (1998) ที่กำกับโดย Wes Anderson

จุดเด่นในด้านกำกับภาพของโรเบิร์ต ก็คือจะเป็นการวางเฟรมที่สมมาตรและวาง subject ไว้ที่จุดรับสายตา และเน้นการถ่ายช็อตเดียวต่อซีนโรเบิร์ตยังออกแบบภาพได้สัมพันธ์กับการเล่าเรื่องของผู้กำกับ ทำให้ภาพและการแสดงไปในทางเดียวกันอย่างลงตัว

การกำกับภาพของโรเบิร์ตจึงเป็นแรงบันดาลใจในการออกแบบภาพเพื่อให้เข้ากันกับบทภาพยนตร์ของข้าพเจ้าอย่างมาก เพื่อให้ภาพยนตร์พูดถึงเรื่องความรักที่เหมือนถูกจัดวางข้าพเจ้าจึงเลือกการออกแบบของ โรเบิร์ต

ภาพที่ 4 จากผลงานการถ่ายของ Robert D. Yeoman

ที่มา : Wes Anderson , Rushmore [ออนไลน์], สืบค้น 21 พฤศจิกายน 2559, เข้าถึงได้จาก <http://www.slackerwood.com/files/>

ภาพยนตร์ที่ศึกษาในการออกแบบศิลป์ Anne Pritchard

แอนน์ พริตชาร์ด เป็นนักออกแบบงานสร้างชาวแคนาดาที่ได้รับรางวัลออกแบบยอดเยี่ยมหลายรางวัล ภาพยนตร์ที่ข้าพเจ้าได้แรงบันดาลใจในการออกแบบงานสร้างก็คือเรื่อง Laurence Anyway (2012) ผลงานกำกับของ ซาเวียร์ ดอลแลง ชาวฝรั่งเศส ในงานของเขาจะมีจุดเด่นเรื่องการใช้สีและเสื้อผ้าของตัวละคร ซึ่งแอนน์จะใช้คู่สีไปในเรื่องเพื่อพูดถึงความรักที่เร้าร้อนและจิตใจที่แปรปรวนของตัวละคร ข้าพเจ้าจึงนำไอเดียนี้มาใส่ไปในภาพยนตร์ของข้าพเจ้าอีกด้วย

ภาพที่ 5 ภาพจากการออกแบบงานศิลป์ของ Anne Pritchard

ที่มา : Xavier Dolan, *Laurence Anyway* [ออนไลน์], สืบค้น 21 พฤศจิกายน 2559, เข้าถึงได้จาก

<https://sorryneverheardofit.files.wordpress.com/2014/09/20130729laurence-anyways3.jpg>

สรุปการค้นคว้าและวิเคราะห์

จากที่ข้าพเจ้าได้วิเคราะห์ข้อมูลที่ค้นคว้ามานั้นทำให้ข้าพเจ้าได้ไอเดียใหม่ๆในการทำงานศิลปนิพนธ์มากยิ่งขึ้น จากเดิมที่มีแนวทางที่จะทำอยู่แล้วได้เพิ่มเติมข้อมูลไปจนได้เนื้อหาที่มีประโยชน์มากยิ่งขึ้นและยังมีสิ่งที่ทำให้เกิดแรงบันดาลใจในการทำ จากนั้นข้าพเจ้าได้นำข้อมูลที่ค้นคว้ามานั้นมาต่อยอดให้เกิดเป็นรูปมากยิ่งขึ้น

บทที่ 3

บทภาพยนตร์

การเขียนบทภาพยนตร์

ภาพยนตร์เรื่อง มิลค์เชค มีแรงบันดาลใจมาจากสิ่งที่ข้าพเจ้าสนใจ เรื่องความรักที่อยู่รอบๆ ตัว ข้าพเจ้าเป็นคนที่ชอบในเรื่องชีวิตรัก โรแมนติก วัยรุ่น การพูดคุย พบปะผู้คนใหม่ๆ จึงเป็นเหตุผลที่ทำให้ข้าพเจ้าทำภาพยนตร์เรื่องนี้ หลังจาก ที่ข้าพเจ้ารวบรวมสิ่งที่ข้าพเจ้าสนใจได้แล้ว เขียนเป็นเรื่องย่อคร่าวๆ จากนั้นก็ค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติม เนื่องจากข้าพเจ้าอยากทำภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับความรักของหนุ่มสาว จึงทำให้คิดต่อยอดเรื่องราวนี้โดยบางส่วนมาจากประสบการณ์ของข้าพเจ้าเอง ดังนั้นครูที่ปรึกษาและเพื่อนๆ ของข้าพเจ้า บอกให้ข้าพเจ้าลองค้นคว้าข้อมูลของบุคคลรอบข้างและรับชมภาพยนตร์โรแมนติกเพื่อเป็นข้อมูลในการทำบทภาพยนตร์ ซึ่งหลังจากที่ข้าพเจ้าค้นหาข้อมูลมากขึ้น ยิ่งทำให้ข้าพเจ้าได้แรงบันดาลใจและเรื่องราวเพิ่มมากขึ้น ข้าพเจ้าจึงมีสามารถเขียนเรื่องราวได้ และเขียนเพิ่ม เพื่อขยายเรื่องราวให้มีเหตุผลและมีความสุขมากขึ้นสามารถกำหนดเวลา สถานที่ สถานการณ์ ตัวละคร อารมณ์ และความรู้สึก ให้ดำเนินไปถึงจุดจบของเรื่องได้

ประเด็นของเรื่อง (Theme)

แม้ไม่ได้เป็นคู่กัน แต่อยู่ในความทรงจำนั้นก็พอ

เรื่องย่อ (Plot)

เรื่องราวความรักของชายหนุ่มชื่อเบนและเพย์ผู้หญิงที่เขารัก เขาตกหลุมรักผู้หญิงคนนี้ตั้งแต่แรกที่เจอทั้งคู่ได้พบเจอกันบ่อยขึ้นจนขยับความสัมพันธ์เป็นคู่รักกัน เป็นยอมรับว่าเขาหลงรักผู้หญิงคนนี้มาก แต่ความรักมันก็มีวันจางเหมือนกับมิลค์เชคที่มันละลายแล้ว เบนและเพย์ขัดแย้งในการใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชีวิตร่วมกันจึงเป็นเหตุผลที่ทำให้ความรักของเขาจบลง เป็นต้องเผชิญอยู่กับความเหงาต้องต่อสู้กับจิตใจตัวเองให้ผ่านวิกฤตนี้ไปได้ จนเวลาผ่านไปเป็นพบเจอปัญหาต่าง ๆ นานามากมายจนเข้าใจความรู้สึกเหล่านี้ เป็นเข้าใจว่าเขากับเพย์ไม่สามารถกลับมาคบกันได้แต่ความรักของทั้งคู่ก็ยังคงอยู่ในความทรงจำเหมือนเดิม

โครงเรื่องย่อ (Synopsis)

ภาพยนตร์สั้นโรแมนติกดราม่าที่จะมาเล่าถึงความรักที่เข้มแข็งให้เพย์หญิงสาวที่ทำให้เขาจดจำไปตลอดชีวิต แต่ความรักครั้งนี้ไม่เป็นไปตามที่ฝันไว้เป็นต้องเลิกกับเพย์และต่อสู้กับความเหงาที่อยู่ในตัวเขาเองให้ได้

โครงเรื่องขยาย (Treatment)

เป็นชายหนุ่มตื่นมาตอนเช้าเพราะเสียงเครื่องบินกำลังขึ้นมีลัคเซ่ที่อยู่โดยเพย์แฟนสาวของเขา เป็นเล่าถึงวันแรกที่เจอเธอคนนั้นและตกหลุมรักตั้งแต่แรกเจอเป็นสานความสัมพันธ์ต่อการชวนเพย์ไปกินข้าวที่ร้านอาหารสี่มุมแห่งหนึ่ง เป็นและเพย์เริ่มการสนทนากันอย่างเชื่องๆในช่วงแรกเพย์ถามเบ๊นทำไมถึงพามาร้านนี้เบ๊นก็ตอบกลับไปว่าชอบบรรยากาศและคนที่มาด้วยสักพักหนึ่งเพย์ก็หันสแต๊กพ็อคซอฟใส่ไอติมวนิลาบ้อนให้เบ๊นกิน หลังจากนั้นทั้งคู่ก็ได้เจอกันบ่อยมากยิ่งขึ้นวันนี้เป็นชวนเพย์มานั่งอ่านหนังสือเล่นกันที่คาเฟ่ตึกแห่งหนึ่งเบ๊นหยิบขนมขึ้นมากินและก็ยื่นให้เพย์กินเป็นพูดถึงหนังที่เพย์ให้ยืมไปดู แต่เพย์ไม่สนใจเป็นเลยแกล้งตอบว่าใช้อย่างเดียว เป็นชอบในความกวนของเพย์ทั้งคู่เริ่มคุยเรื่องส่วนตัวมากขึ้นจนแทบจะไม่มีอะไรปิดบังอีกแล้ว เป็นและเพย์ตกลงคบกันและย้ายมาอยู่ด้วยกันสักระยะหนึ่งจนกระทั่งวันหนึ่งขณะเป็นกำลังนั่งดูรายการท่องเที่ยวในทีวีอยู่และเพย์กำลังล้างหน้าแปรงฟันอยู่ เป็นพูดถึงเรื่องเที่ยวว่าอยากไปทะเลบ้าง เพย์ก็ตอบกลับมาว่าอยากไปก็ได้เดี๋ยวจะไปด้วย เป็นไม่ตีใจเพราะรู้ว่ายังงักไม่ได้ไปอยู่ดีเพราะเป็นเรื่องที่คุยกันมานานแล้ว ทั้งคู่เถียงกันเรื่องนี้จนแรงขึ้นและเพย์ก็หนีเข้าห้องนอนไปก่อน ในคืนเดียวกันเพื่อนของเบ๊นก็โทรศัพท์มาชวนเบ๊นออกไปดื่มสังสรรค์กัน เป็นตอบตกลงและเดินไปชวนเพย์ที่กำลังดูซีรีส์อยู่ในคอมออกไปด้วยกัน แต่เพย์ไม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อยากไปเพราะจะนอนแล้วจึงปฏิเสธเป็นไป เป็นเริ่มไม่พอใจที่เพย์ไม่ยอมตามใจ ทั้งคู่เริ่มมีปากเสียงกันจนเป็นเหตุจาประชดเพย์และปิดประตูเสียงดังออกไป หลายวันหลังจากวันนั้นที่ทะเลาะกันเป็นนัดเพย์มาเจอที่คาเฟ่ ที่คาเฟ่ขณะเป็นกำลังดูรูปที่เพิ่งล้างมาส่วนเพย์ใส่เสื้อสีชมพูเพราะเพิ่งกลับจากแคสหนังมากำลังนั่งคิดอะไรสักอย่าง เป็นก็คุยกับเพย์เรื่องที่พิกที่ทะเลได้จองไว้แล้วให้ไปด้วยกันเลย แต่เพย์จำไม่ได้เป็นยืนยันว่าเคยคุยกันแล้วทำไมถึงจำไม่ได้ เพย์ครุ่นคิดอยู่สักพักก็จะตอบปฏิเสธไป และก็เดินจากเป็นไป หลังจากวันนั้นเป็นก็ไม่ได้เจอเพย์อีกเลย จากปัญหาเล็กๆน้อยๆที่เป็นมองข้ามกลายเป็นสิ่งที่ขาดไม่ถึง เป็นต้องอยู่กับความเหงา ความเศร้าที่ไม่มีเพย์อยู่ ทุกวันเป็นจะใช้ชีวิตแบบร่อนลอยจนที่ทำงานก็มาตักเตือน เวลาผ่านไปหลายเดือนเป็นยังคงจมอยู่กับความเสียใจ จนกระทั่งเป็นได้เจอเหตุการณ์ที่เพื่อนคนสนิทกำลังจะคิดสั้นฆ่าตัวตายเพราะปัญหาความรักเหมือนกัน เป็นออกตัวห้ามเพื่อนไม่ให้กระโดดน้ำเพราะว่าตัวเองก็เศร้าเหมือนกัน หลังจากวันนั้นเป็นได้เจออะไรหลายๆอย่างได้คิดมากขึ้น จนเวลาผ่านไปทำให้เป็นกลับมาสูปกติ จนวันนี้ที่ทำงานเป็นได้พบเจอเพย์บนลิฟท์ โดยบังเอิญทั้งคู่ได้คุยกันในรอบหลายเดือน และเพย์เป็นฝ่ายถามเป็นว่าเป็นอย่างไรช่วงนี้เธอเล่าว่าเธอไปเที่ยวเชียงใหม่มาเล่าว่าไปร้านอาหารสีชมพูที่เคยไปด้วยกันมา และเพย์ก็ชวนเป็นไปกินข้าวกัน เป็นยืนยันคิดอยู่สักพักและตอบกลับไปว่า “ไม่เป็นไรขอบคุณที่ชวน และลิฟท์ก็ถึงชั้นที่เพย์ต้องไปพอดี เป็นเรียกเพย์ก่อนจะพูดคำนี้ออกไปว่า “โชคตินะ” เพย์หันกลับมายิ้มและเดินจากไป เป็นยิ้มให้กับตัวเองที่ผ่านความรู้สึกโหดร้ายนั้นมาได้และก็ยังคงเก็บผู้หญิงคนนี้ไว้ในความทรงจำต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทภาพยนตร์เรื่อง “MilkShake”

SCENE1: ภายใน/งานดนตรี/กลางคืน

voiceover “คุณเคยตกหลุมรักกันบ้างมั๊ยละ ถ้าเคยคุณคงจะรู้ว่ามันไม่สามารถควบคุมอะไรได้เลย”

เป็นกำลังจ้องมองหญิงสาวคนหนึ่ง(เพย์)กำลังเดินตามจังหวะเพลง เป็นจ้องด้วยความหลงใหลอยู่นาน แล้วเพย์ก็เดินออกไปที่ด้านข้างเวที เป็นไม่รอช้าจึงรีบเดินตามออกไป

เป็นเดินตามออกมาที่หน้างานเห็นเพย์กำลังยืนสูบบุหรี่จึงเข้าไปทัก

เพย์หันมายิ้มให้

เป็น
“ยืนด้วยได้มั๊ย”

เป็น
“มาคนเดียวหรอ”

เพย์
“ใช่”

เป็น
“ยืนด้วยคนนะ”

เป็นยิ้มเล็กน้อยให้เพย์

เพย์
“สูบมั๊ย”

เพย์ยื่นบุหรี่ให้เป็น

แล้วทั้งสองก็พูดออกมาพร้อมกัน

เป็น
“เราเป็น ”

เพย์
“เพย์”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทั้งคู่หัวเราะ

(voiceoverเป็น) “ตอนนี้แค่นี้คุยกับเธอไม่ก็คำผมก็รู้เลยว่าหัวใจมันเต้นเร็วผิดปกติ นี่ผมตกหลุมรักแล้วใช่ไหม”

ทั้งคู่คุยกันอยู่สักพักจนถึงเวลาที่ต้องแยกย้ายกันกลับ

เฟย์

“เดี่ยวเราต้องไปและ”

นิวและเป็นแยกย้ายกันกลับบ้าน

SCENE2: ภายใน/ร้านอาหารสไตล์เม็กซิกัน/กลางคืน

<เสียงเพลง DR.HOOK-SEXY EYES>

เป็นเฟย์เดินเข้ามาในร้านและนั่งที่โต๊ะตรงหน้าเวที หลังจากนั่งปุ๊บเด็กเสิร์ฟก็นำเมนูมาให้อย่างรวดเร็ว เป็นเฟย์เลือกอาหารที่อยากกิน

เป็น

“มีลค์เชคแก้วนี้”

เฟย์

“พอร์คชอปใส่ไอติมวนิลา”

เป็นตักใจเมนูที่เฟย์สั่ง

หลังจากสั่งเสร็จแล้วเป็นเฟย์หยิบบุหรีขึ้นมาสูบ

เฟย์

“มาบ่อยหรือร้านนี้”

เป็น

“มาไม่บ่อยมากหรอก แต่ก็ชอบมา”

เฟย์

“แล้วติดใจอะไรร้านนี้”

เป็นมองไปรอบๆ

เป็น
“ติดใจบรรยากาศ ”

เพ็ญ
“แค่นี้เองหรือ คุณน้อยจัง”

เป็น
“ก็มีอีก ติดใจคนที่มาด้วย”

ทั้งคู่ยิ้มให้กันแบบเขินๆ
มีลัคเซียมวางที่โต๊ะ
สแต็กมาวางที่โต๊ะ

เป็น
“คุณ่ากินดีนะ”

เพ็ญ
“มันก็อร่อยดีนะ”

เป็น
“ชอบหรือ”

เพ็ญ
“เดี่ยว...ถ้าไม่ลองแล้วจะชอบหรือ”

เพ็ญป้อนสแต็กนิลาให้เป็น

เป็น(voiceover)

“เป็นเวลาที่ดีของผม ผมอยากให้เธอรู้ว่าผมคิดอะไรอยู่”

เป็นมองมาที่เพ็ญ

SCENE:3 ภายนอก/ในซอย/กลางคืน

หลังจากที่ทั้งคู่กินข้าวกันเสร็จก็เดินออกมาจากร้านและเดินคุยกันอยู่ริมถนน เป็นตั้งใจที่จะเดินไปส่ง เพ็ญขึ้นรถแท็กซี่ทั้งคู่จึงเริ่มสนทนากัน

เป็น

“ถ้าเราได้เจอกันทุกวันแบบนี้มันคงดี”

เพ็ญ

“ถ้าเติมบ่อยมนันจะเต็มนะ
ค่อยๆเติมนะ”

ทั้งคู่มองหน้าและก้มหัวเราะกัน

เพ็ญ

“เออเนี่ย ยังไม่กลับอีกหรือ”

เป็น

“ก็เนี่ย เดี๋ยวก็กลับแล้วแหละ
แล้วเราจะได้เจอกันอีกเมื่อไหร่”

เพ็ญ

“ไม่รู้สิ อยากเจอเมื่อไหร่ดีล่ะ”

พอเพ็ญพูดเสร็จจรดแท็กซี่ก็มาถึงพอดี
เพ็ญจึงขอตัวกลับก่อน

เพ็ญ

“งั้นเราไปก่อนนะ”

SCENE:3 ภายนอก/ตาดฟ้า/กลางวัน

เพ็ญกับเป็นกำลังนั่งอ่านหนังสืออยู่ที่ตาดฟ้าตึกหนึ่ง เป็นอ่านได้สักพักก็วางหนังสือแล้วหยิบช็อคโกแลตชิ้นมากินและยื่นให้เพ็ญ

เพ็ญ

“อร่อย”

เป็น
“อยากกินอีกปะ”

เพ็ญ
“ใจ”

เป็นยื่นให้เพ็ญอีก

เป็น
“หนังที่ให้มาดูจบและ นางเอกน่ารัก
เสียตายไม่น่าเล่นคู่กับไอ้ตีนนี้เลย
ตอนจบแมงก็น่าเบื่อไปอีก ”

เพ็ญ
“ใจ”

เป็น
“จะพูดอยู่คำเดียวใช่ปะ”

เพ็ญ
“ใจ”

เป็นปาซ็อคโกแลตใส่เพ็ญและกั๊กวาระกัน

SCENE:4 ภายนอก/(RCA,yaowarat,)/กลางวัน

เป็นและเพ็ญความสัมพันธ์สนิทมากขึ้นเริ่มไปเที่ยวด้วยกันหลายรอบวันนี้เป็นกับเพ็ญมาเที่ยวกันที่สวน
สาธารณะกลางเมืองแห่งหนึ่ง

เป็นยื่นไอติมให้เพ็ญ

เพ็ญ
“ดูเด็กที่วิ่งเล่นตรงนั้นดิฉันรักดี”

เป็น
“ตรงไหนอะ”

เพ็ญชี้นิ้วให้เป็นดู

เพ็ญ
“นั่นไงเสื่อชมพูอะ”

เป็น
“อ้อๆ แต่หมาตัวนั้นน่ารักกว่าเด็กอีก”

เป็น
“ทำไมอยากมีลูกหรือ”

เพ็ญ
“ไม่มีอะไร”

เป็น
“ถ้าให้เลือกไปอยู่สักประเทศจะไปที่ไหน”

เพ็ญ
“เธอบอกก่อนดิ”

เป็น
“ไม่รู้ดิ ไปเงินมั่ง”

เพ็ญ
“ทำไม”

เป็น
“อยากไปยื่นเทแบบในหนังจีน”

เพ็ญ
“จิ้นพอยัง”

เป็น
“แล้วเธออะอยากไปอยู่ที่ไหน”

เพ็ญ
“แต่เอาจริงๆ
อยากไปอินเทอร์เน็ตมากกว่า”

เป็น
“ที่ฮอลแลนด์ใช่ปะ”

เพ็ญ
“เนเธอร์แลนด์”

เป็น
“ฮอลแลนด์”

เพ็ญมองหน้าเป็นกวนตีน

เป็น
“ทำไมถึงอยากไป”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพ็ญ

“ก็มันเสริอะ.....อยากไปอยู่ไปรอใครสักคน”

เป็น

“ใครอะ”

เป็น

“เป็นเราได้ปะ”

เพ็ญ

“ไม่อะ”

Scene5 : ภายใน/บ้านเป็น/กลางวัน

เป็นตื่นนอนเพราะเสียงเครื่องปั่นเลยออกมาดูเห็นเพ็ญกำลังทำมิลค์เชคของโปรดเป็นให้กิน เป็นจ้องมองเพ็ญด้วยความหลงใหล เพ็ญหันมามองเป็นและหยิบมิลค์เชคมาให้พร้อมกับเก็บเสื้อผ้าและบ่นเป็น เรื่องเสื้อผ้าที่ถอดทิ้งไว้เมื่อวาน ระหว่างที่เพ็ญบ่นเป็นก็เดินมานั่งเล่นโทรทัศน์ที่โซฟา เพ็ญเก็บเสื้อผ้า เสริจก็ลงมานั่งด้วยและหยิบโทรทัศน์เป็นมาเล่น

เสียงเครื่องปั่นดังขึ้นเป็นตื่นและลุกขึ้นไปดูเพ็ญกำลังทำมิลค์เชค เพ็ญหันมามองและพูดกับเป็น

เพ็ญ

“ยื่นทำไรอะ”

เป็นไม่ตอบได้แต่ยื่นอมยิ้ม

เพ็ญทำเสริจเดินเอาแก้วมาให้เป็น

เป็นรับและเดินไปนั่งที่โซฟา

เพ็ญ

“อะของเธอ”

หลังจากเพ็ญเอาแก้วให้เป็น

เพ็ญหันหลังบ่นไปเก็บเสื้อผ้าที่เป็นถอดทิ้งไว้

เฟย์
“เนี่ยเสื้อผ้าก็ถอดทิ้งไว้เต็มห้องอีกและ”

เฟย์หยิบกางเกงในเป็นชิ้น

เฟย์
“เมมาแล้วเป็นอย่างนี้ทุกที”
เป็น
“เมื่อคืนมีแต่คนถามว่าเธอไม่มาด้วยหรือ”

เป็นหันไปพูดกับเฟย์
เฟย์เก็บเสื้อก็มานั่งข้างเบ้นที่โซฟา

เฟย์ตบหัวเป็น

เฟย์เงยบัสักพักแล้วก็พูดกับเป็น

เฟย์
“อ่าวหรือ แล้วเธอบอกว่าไร”
เป็น
“บอกว่าเธอเปลี่ยมาไม่ไหว โดนไปหลายที”
เฟย์
“หรือ แล้ววันนี้จะไปไหนปะ”
เป็น
“ไม่ปะ”
เฟย์
“ไปดื้ออยากไป”

Scene6 : ภายในบ้านเป็น/กลางคืน

เป็นนั่งดูทีวีอยู่ที่โซฟาส่วนเฟย์แปร่งพินอยู่ในห้องน้ำ เป็นก็พูดเรื่องอยากไปเที่ยวขึ้นมา

เป็น

“เกาะนี้แม่งโคตรสวยเลยวะ....พี่เรย์แม่งโคตรเท่...เธอออกมาดูดิ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพ็ญแปรงฟันอยู่ในห้องน้ำ

เพ็ญ
“ทีไหนอะ”

เป็น
“กาปาปากอส กาลาปากอส
อยากไปเที่ยว”

เพ็ญ
“จะไปกาลาปากอสเลยหรือ”

เป็น
“พูดไปนั้นไม่ได้ไปหรอก”

เพ็ญ
“เฮ้...ไปดิอยากไป”

เป็น
“อยากไปจริงหรือ”

เพ็ญเดินเซ็ดหน้าออกจากห้องน้ำ

เพ็ญ
“ก็อยากไปดิไม่จั้นจะถามหรือ”

เป็น
“อ่าวหรือ เห็นก็ทีๆเธอก็ไม่ยอมไป
ไม่ชอบที่นั่นบ้างไม่ว่างบ้าง”

เพ็ญ
“แล้วจะประชดกันทำไม พูดดีๆไม่ได้หรือ”

เป็น
“ไม่ได้ประชดพูดเฉยๆ”

เพ็ญ
“ก็ดูดิ เป็นอย่างเงี้ยจะให้อยากไปได้ไง”

เพ็ญพูดเสร็จเดินเข้าห้องนอนไป

Scene 7: ภายในบ้านเบ็น/กลางคืน

เพี้ยกำลังเล่นคอมพิวเตอร์อยู่บนที่นอนจากนั้นเบ็นก็มาชวนเพี้ยออกไปข้างนอกด้วยกัน แต่ว่าเพี้ยได้เปลี่ยนชุดเตรียมนอนเรียบร้อยแล้ว

เบ็น
“ทำอะไรอะ”

เพี้ยถอดหูฟัง

เพี้ย
“ดูซีรี่ย์”

เบ็น
“วันนี้พวกไอเบคชวนไปกินเบียร์ ไปด้วยกันนะ”

เพี้ย
“เอาเลยเธอ อาบน้ำเรียบร้อยแล้ว ง่วงๆด้วยเนี่ย”

เบ็น
“เนี่ยเป็นอย่างงี้อีกและ อยากให้ไป”

เพี้ย
“ก็รู้ แต่ไม่ได้บอกก่อนจะได้เตรียมตัวก่อน”

เบ็น
“แคเปิดคอมเปลี่ยนชุดแล้วไปด้วยกันไม่ได้หรอ”

เพี้ย
“ก็บอกว่าเปลี่ยๆไป ไว้วันหลังได้มัย”

เบ็น
“เออตามใจ ทำไรก็ตาม”

เบ็นปิดประตูดังๆแล้วก็ออกไปข้างนอก
เพี้ยมองด้วยสีหน้าผิดหวัง

SCENE 8: ภายนอก/ดาดฟ้า/กลางวัน

เบ็นนัดเพี้ยมาเจอที่ดาดฟ้าตึกแห่งหนึ่งวันนี้เบ็นเพิ่งกลับจากถ่ายรูปมาส่วนเพี้ยก็เพิ่งกลับจากแคสหนัง เบ็นเดินหยิบเอารูปที่เพิ่งล้างมาให้เพี้ยดูแต่สีหน้าเพี้ยดูซึมๆกว่าปกติ

เบ็น
“ร้านนี้แหม่งล้ารูปอะไรวะ สีก็เพี้ยน ภาพก็มีมิด”

เบ็น
“แล้ววันนี้เธอไปทำอะไรมา”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพ็ญทำหน้าเซ็งๆ

เพ็ญ
“ไปแคสหนังมา”

เป็น
“แคสเป็นบทอะไร”

เพ็ญ
“ช่างเหอะ”
เป็น
“เธอโอเคปะเนี่ย”
เพ็ญ
“ก็ไม่ได้เป็นไรซะหน่อย”

เป็น
“เออจองที่พิกอีกทีไปแล้วนะที่ไถ่มาเต็ม”

เพ็ญ
“เธอ เราไม่ไปแล้วนะ”

เพ็ญเดินจากออกจากเป็นมาและนี่คือจุดเริ่มต้นการออกหักของเป็น

SCENE 8: ภายนอก/ดาดฟ้า/กลางวัน

เป็นนัดเพ็ญมาเจอที่ดาดฟ้าตึกแห่งหนึ่งวันนี้เป็นเพิ่งกลับจากถ่ายรูปมาส่วนเพ็ญก็เพิ่งกลับจากแคสหนัง
เป็นเดินหยิบเอารูปที่เพิ่งล้างมาให้เพ็ญดูแต่สีหน้าเพ็ญดูซีมิๆกว่าปกติ

เป็น
“ร้านนี้แม่่งล้ำรูปอะไรวะ สีก็เพี้ยน ภาพก็มืด”

เป็น
“แล้ววันนี้เธอไปทำอะไรมา”

เพ็ญทำหน้าเซ็งๆ

เพ็ญ
“ไปแคสหนังมา”

เป็น
“แคสเป็นบทอะไร”

เพ็ญ

“ช่างเหอะ”

เป็น

“เธอโอเคปะเนี่ย”

เพ็ญ

“ก็ไม่ได้เป็นไรสะหน่อย”

เป็น

“เออจองที่พักอีกทีไปแล้วนะที่เก่ามันเต็ม”

เพ็ญ

“เธอ เราไม่ไปแล้วนะ”

เพ็ญเดินจากออกจากเป็นมาและนี่คือจุดเริ่มต้นการออกหักของเป็น
หลังจากนั้นเป็นต้องอยู่กับความเหงาความเศร้าที่ไม่มีเพ็ญอยู่
จนกระทั่งเวลาพาเป็นให้เข้าใจชีวิตความรักมากยิ่งขึ้นทำให้เป็นผ่านช่วงเวลาเหล่านั้นมาได้

voiceover เป็น

“ปัญหาก็มีกันทุกคนนะแหละ ขึ้นอยู่ว่าเรายู่กับมันยังไง
ก็เหมือนกับถนนที่มีหลายเส้นทาง มันไม่มีทางไหนเรียบไปหมดหรอก
สำหรับคนบางคนอาจจะเกิดมาคู่กันแต่สำหรับเธอเกิดมาเพื่ออยู่ในความทรงจำของผม”

บทที่ 4

ขั้นตอนการเตรียมถ่ายทำภาพยนตร์

การวางแผนการเตรียมถ่ายทำภาพยนตร์

การวางแผนถ่ายทำภาพยนตร์สั้นเรื่อง มิลค์เชค เริ่มจากการออกแบบฉากในแต่ละซีนว่าจะให้ออกมาในรูปแบบไหน ต้องประชุมการทำงานกับผู้กำกับศิลป์เพื่อให้เห็นภาพไปในทางเดียวกันทั้งเรื่อง สีที่จะปรากฏในภาพยนตร์ เสื้อผ้า หรือพ ต้องผ่านการออกแบบมาแล้วเพื่อคุมโทนสีและทิศทางของภาพยนตร์ไปในทางเดียวกันไม่ให้หลุดออกจากกัน และเมื่อวางแผนในเรื่องขององค์ประกอบศิลป์ในภาพยนตร์แล้วก็มาขั้นตอนการหานักแสดง เลือกจากการหานักแสดงที่ตรงตามนิสัยของตัวละคร โดยเฉพาะตัวละครหลัก พูดคุยกับทีมงานในการแคสติ้งว่าต้องการเห็นว่ามีนักแสดงที่มากแคสติ้งมีความคล้ายตัวละครมากที่สุด ในเรื่องส่วนอื่นในการเตรียมการถ่ายทำไม่มีปัญหามากนักเพราะทีมงานก็ได้เลือกไว้ตั้งแต่ตอนที่เริ่มทำบทภาพยนตร์แล้วส่วนเรื่องการถ่ายซ้ำพเจ้าก็เป็นคนถ่ายเองด้วยจึงไม่มีปัญหาเรื่องกำกับภาพมากเท่าไรนักและที่สำคัญโปรดิวเซอร์ต้องเป็นคนจัดการระบบทุกอย่างของภาพยนตร์เรื่องนี้ ทั้งวัน เวลา สถานที่ถ่ายทำ นักแสดง วันที่เตรียมงานสร้าง วันที่เตรียมเสื้อผ้า วันที่เช่าอุปกรณ์ในการถ่ายทำอีกด้วย ทั้งหมดนี้โปรดิวเซอร์จะประชุมกับข้าพเจ้าเพื่อเลือกวันเวลาที่เหมาะสมได้อย่างสมบูรณ์

การทำงานในขั้นตอนนี้ถือว่าการเตรียมงานที่เห็นภาพชัดเจนก่อนที่จะถ่ายทำจริง คุยเรื่องความพร้อมในแต่ละหน้าที่แต่ละส่วนที่สำคัญในภาพยนตร์ ทั้งทีมงาน อุปกรณ์ นักแสดง สถานที่และงบประมาณทุกอย่างต้องเกิดขึ้นเป็นรูปร่างแล้วก่อนจะถึงขั้นตอนถ่ายทำจริง

การคัดเลือกนักแสดง

บทภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับชีวิตวัยรุ่น ดังนั้นตัวละครต้องเป็นและเป็นที่ยอมรับในกลุ่มคนอายุประมาณนี้ ข้าพเจ้าจึงเลือกที่จะใช้นักแสดงที่มีชื่อเสียงในอินเทอร์เน็ตที่เห็นหน้าตากันอยู่บ่อยๆ เพื่อที่คนดูจะเข้าใจได้ง่ายเรื่องอายุของตัวละครและให้รู้ว่าเป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นของวัยรุ่นในยุค2016นี้อีกด้วย ดังนั้นเป้าหมายก็จะเป็นนักแสดง นายแบบ นางแบบ ที่มีประวัติผลงานผ่านทางอินเทอร์เน็ต เช่น โฆษณา มิวสิควิดีโอ ภาพยนตร์สั้น ภาพนิ่ง และสื่ออินเทอร์เน็ตอื่นๆ ซึ่งการค้นหานักแสดงได้แบ่งกันเป็นสองฝ่ายด้วยกัน ฝ่ายที่หนึ่งจะรับผิดชอบในการหานักแสดงชายและนักแสดงหญิงและยังประกาศหานักแสดงที่สนใจในการแสดงอีกด้วย อีกฝ่ายจะเป็นคนดูเรื่องบุคลิกภาพของนักแสดงที่เลือกมาว่าเหมาะสมตามที่ต้องการหรือไม่ทั้งกายภาพและการแสดง จนในที่สุดก็ตามหานัก

แสดงมารับบทดังกล่าวนี้ก็สำเร็จตามเวลาที่กำหนดไว้ ท้ายสุดแล้วนักแสดงที่คัดเลือกมาต้องผ่านขั้นตอนการวัดเสื้อผ้าในการถ่ายทำและการฝึกซ้อมบทบาทยนตร์อีกด้วย

ภาพที่ 6 นักแสดงชาย

ชื่อ	นาย สิริราษฎร์ อินทรโชติ
รับบทเป็น	เบน
อายุ	22ปี สูง172
ผลงาน	มิวสิควีดีโอ ภาพยนตร์สั้นโฆษณา นายแบบภาพนิ่ง

ที่ข้าพเจ้าเลือกนักแสดงคนนี้มาเล่นเพราะว่าเป็นคนที่มีชื่อเสียงในอินเทอร์เน็ตมีประวัติการแสดงหลายเรื่องและเป็นเพื่อนของข้าพเจ้าเองด้วย จึงสะดวกต่อการติดต่อที่อยากให้มารับบทเป็นเบน ชายหนุ่มที่อารมณ์ดีที่ต้องต่อสู้กับความเศร้าของตัวเองให้ได้ ในวันที่แคสติ้งนายสิราษฎร์ก็ยังคงแสดงเป็นเบนได้ดีอีกด้วยและยังมีบุคลิกภาพที่ตรงตามตัวละครนี้ ข้าพเจ้าจึงตัดสินใจเลือกนักแสดงคนนี้ในวันสุดท้ายที่ของกำหนดวันหานักแสดงพอดีและข้าพเจ้าก็พอใจในการแสดงของนายสิราษฎร์อีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 7 นักแสดงหญิง

ชื่อ สุกัญญา ลิ่มสกุล
 รับบทเป็น เพ็ญ
 อายุ 22ปี สูง158
 ผลงาน นางแบบภาพนิ่ง

ที่ข้าพเจ้าเลือกนักแสดงคนนี้มาเล่นเพราะเป็นคนที่เล่นได้ตามบทของตัวละครเพ็ญที่สุด จากการคัดเลือกนักแสดงในบทนี้ทั้งหมด นางสาวสุกัญญา ยังมีจุดเด่นที่ข้าพเจ้าชื่นชอบก็คือมีรอยยิ้มที่สดใสและมีเสน่ห์ ซึ่งตรงกับตัวละครที่คิดเอาไว้แต่แรก ข้าพเจ้าจึงตัดสินใจคัดเลือกคนนี้มาแสดง

การค้นหาสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์

การค้นหาสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์ข้าพเจ้าได้เลือกทีมงานที่คอยช่วยเหลือเอาไว้อีกด้วย ทำให้ง่ายต่อการค้นหาและยังได้สถานที่ทำภาพยนตร์อีกหลายแบบด้วย โดยก่อนที่ข้าพเจ้าจะเริ่มหาสถานที่ถ่ายได้นั้นได้ประชุมกับทีมงานว่าต้องการสถานที่ประมาณไหนและสะดวกต่อการถ่ายทำแค่ไหน จากนั้นก็เริ่มต้นจากการค้นหาในอินเทอร์เน็ตและรวบรวมก่อน แล้วจึงเริ่มทำการติดต่อขอสถานที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ร้านคาราโอเกะ Night Wing ถนน สีลม

ภาพ 8 ร้านคาราโอเกะ Night Wing

ร้านนี้ข้าพเจ้าชอบเนื่องจากผนังสีของร้านเป็นสีชมพูตามที่ข้าพเจ้าออกแบบฉากนี้เอาไว้แต่แรกแล้ว เพราะฉากนี้จะเป็นตอนที่ตัวละครมาเจอกันเป็นครั้งแรกข้าพเจ้าเลยอยากที่จะให้ฉากนี้มีความโรแมนติกอยู่ในร้าน จึงได้ติดต่อไปยังที่ร้านเพื่อขอสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์ โดยร้านนี้เป็นร้านของเพื่อนข้าพเจ้าจึงง่ายต่อการติดต่อและสะดวกต่อการถ่ายทำมากยิ่งขึ้น ข้าพเจ้าจึงเลือกใช้สถานที่นี้เป็นฉากที่ตัวละครมาเจอกันครั้งแรก

ภาพที่ 9 ร้าน Night Wing จากในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คอนโดมิเนียม Airlink ladkrabang

ภาพที่ 10 Airlink Condo Ladkrabang

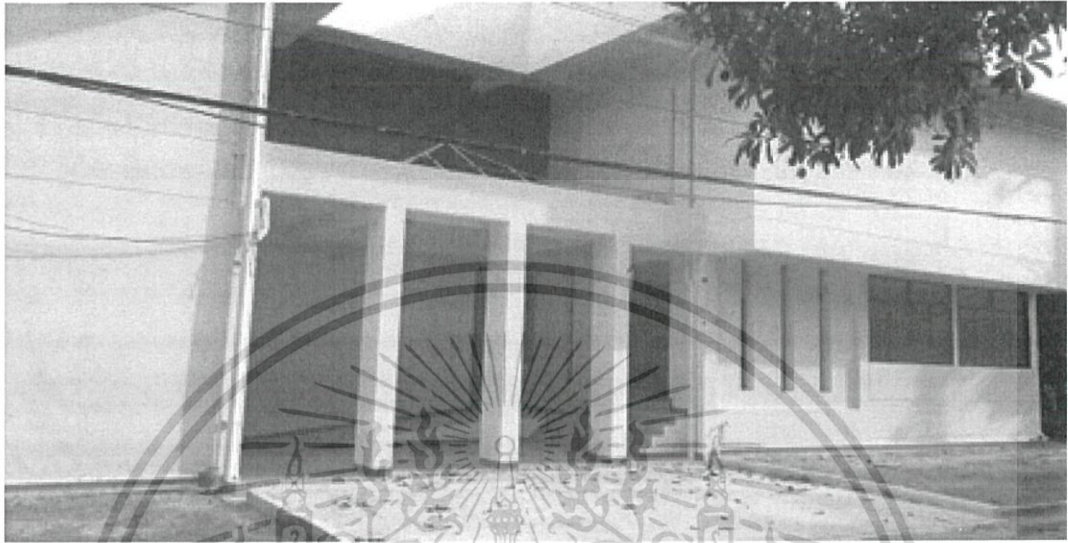
ที่ข้าพเจ้าเลือกสถานที่นี้มาถ่ายทำในฉากบ้านของเบ็นเพราะว่าความเป็นอยู่ของวัยรุ่นในยุคนี้มักจะอยู่อพาร์ทเมนต์มากกว่าบ้านและสถานที่นี้ยังมีร่องรอยการใช้ชีวิตของคนอายุ 23-25 ปีอีกด้วย ทำให้ช่วยในเรื่องการเซ็ทอัพสถานที่ขึ้นมาอีกระดับ ข้าพเจ้าจึงตัดสินใจติดต่อกับที่พักระยะนี้เอามาเป็นฉากบ้านของเบ็นอีกด้วย

ภาพที่ 11 Airlink condo จากในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โรงถ่ายภาพยนตร์คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ลาดกระบัง

ภาพที่ 12 โรงถ่ายคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

ข้าพเจ้าเลือกใช้สถานที่นี้เป็นฉากที่เบ้นและเพี้ยเจอกันเป็นครั้งแรกเพราะว่าข้าพเจ้าต้องการให้ฉากนี้เหมือนกับด้านนอกของงานดนตรีและสถานที่นี้เหมาะสำหรับการเซ็ทอัพให้เป็นด้านนอกของงานดนตรีได้อีกด้วยและเป็นสถานที่ที่อยู่ในคณะของข้าพเจ้าอีกด้วย

ภาพที่ 13 โรงถ่ายคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชั้นดาดฟ้า I-House Condo

ภาพที่ 14 ชั้นดาดฟ้า I-House Condo จากในภาพยนตร์

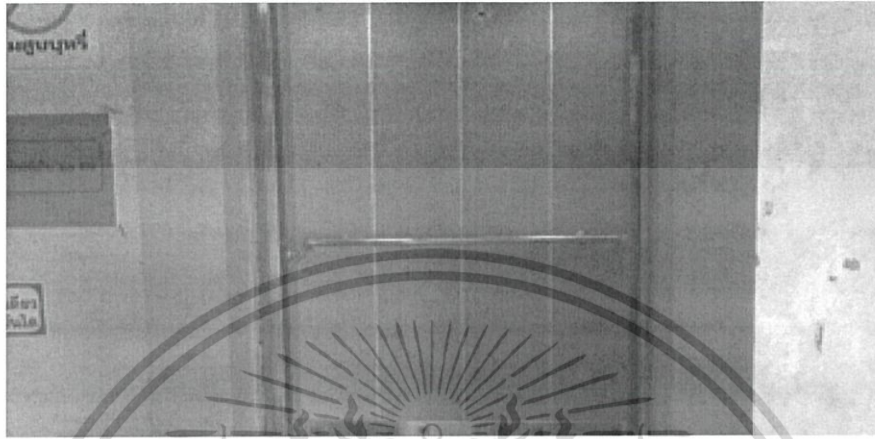

ภาพที่ 15 ชั้นดาดฟ้าชั้นดาดฟ้า I-House Condo จากในภาพยนตร์

ที่ข้าพเจ้าเลือกใช้สถานที่นี้เพราะว่าเป็นสถานที่ที่ข้าพเจ้าเคยขึ้นมาแล้วเห็นว่าเป็นมุมที่สวยงาม เห็นตึกเรียงสลัปลึ่กันและอยู่ใจกลางเมือง ซึ่งเข้ากับบทภาพยนตร์ของข้าพเจ้ามีการใช้ชีวิตแบบคนในเมือง ข้าพเจ้าจึงเลือกสถานที่นี้มาเป็นฉากที่เบนและเพ็ญมานั่งพูดคุยกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลิฟต์ตึกบูรณาการคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ลาดกระบัง

ภาพที่ 16 ลิฟต์ตึกบูรณาการ

ภาพที่ 17 ลิฟต์ตึกบูรณาการ จากในภาพยนตร์

ข้าพเจ้าเลือกใช้ลิฟต์ตึกบูรณาการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์เพราะว่าเป็นสถานที่ที่ข้าพเจ้าเคยพบเห็นคู่รักสองคนยืนคุยกันในลิฟต์และรวมกับที่แสงสว่างของไฟในลิฟต์เหมาะแก่การถ่ายทำมากที่สุด ข้าพเจ้าจึงเลือกลิฟต์นี้เป็นฉากที่เบ้นและเพ็ยกกลับมาเจอกัน

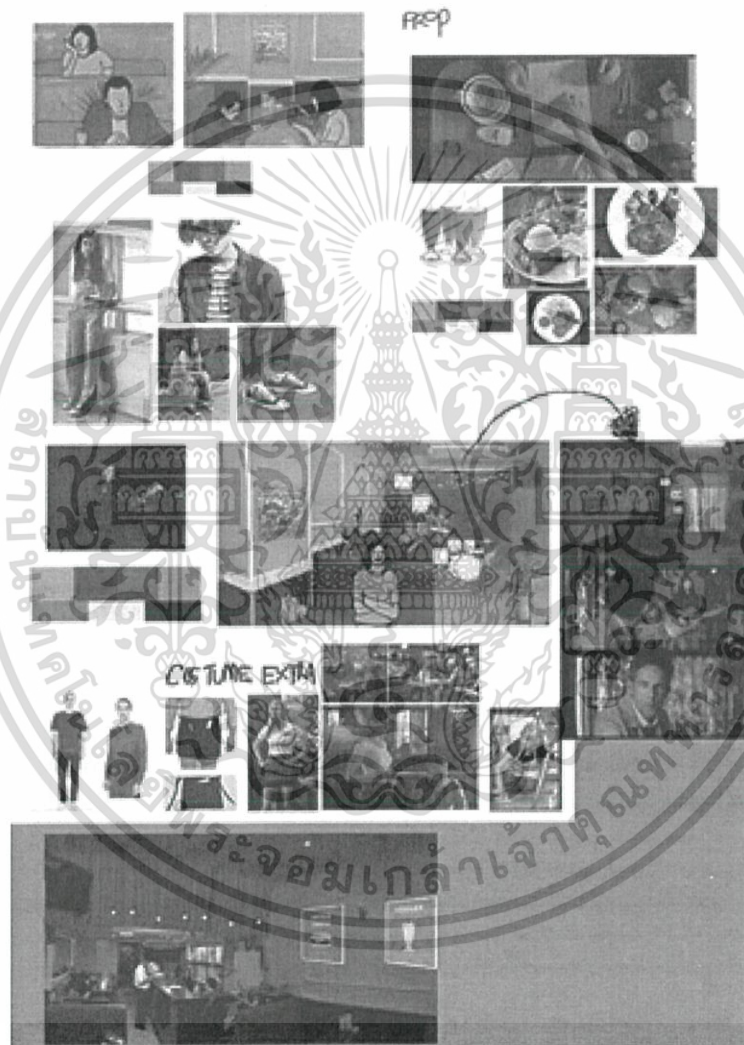
การออกแบบงานสร้างในภาพยนตร์

การออกแบบงานสร้างในภาพยนตร์นี้ต้องประชุมงานกับผู้กำกับศิลป์ ในหน้าที่ตรงนี้จะเห็นความคืบหน้าในเรื่องฉากของภาพยนตร์มากยิ่งขึ้นโดยขั้นตอนนี้ ข้าพเจ้าได้ปรึกษากับผู้กำกับศิลป์โดยการเล่าลำดับเหตุการณ์ทั้งหมดของภาพยนตร์และอารมณ์ของภาพยนตร์ในแต่ละฉากว่าจะออกมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นอย่างไรรวมกับการนำภาพตัวอย่างที่เป็นแรงบันดาลใจของข้าพเจ้ามาปรึกษาและผู้กำกับศิลป์ก็นำไปออกแบบฉาก และเมื่อการออกแบบฉากเสร็จเรียบร้อยแล้วก็เป็นขั้นตอนเตรียมสิ่งของต่างๆที่จะเข้ามาในเฟรมภาพทั้ง เสื้อผ้า พร็อพ สี ก่อนที่จะไปถึงขั้นตอนการเซ็ตอัพก่อนถ่ายทำจริง

ฉากร้านอาหาร

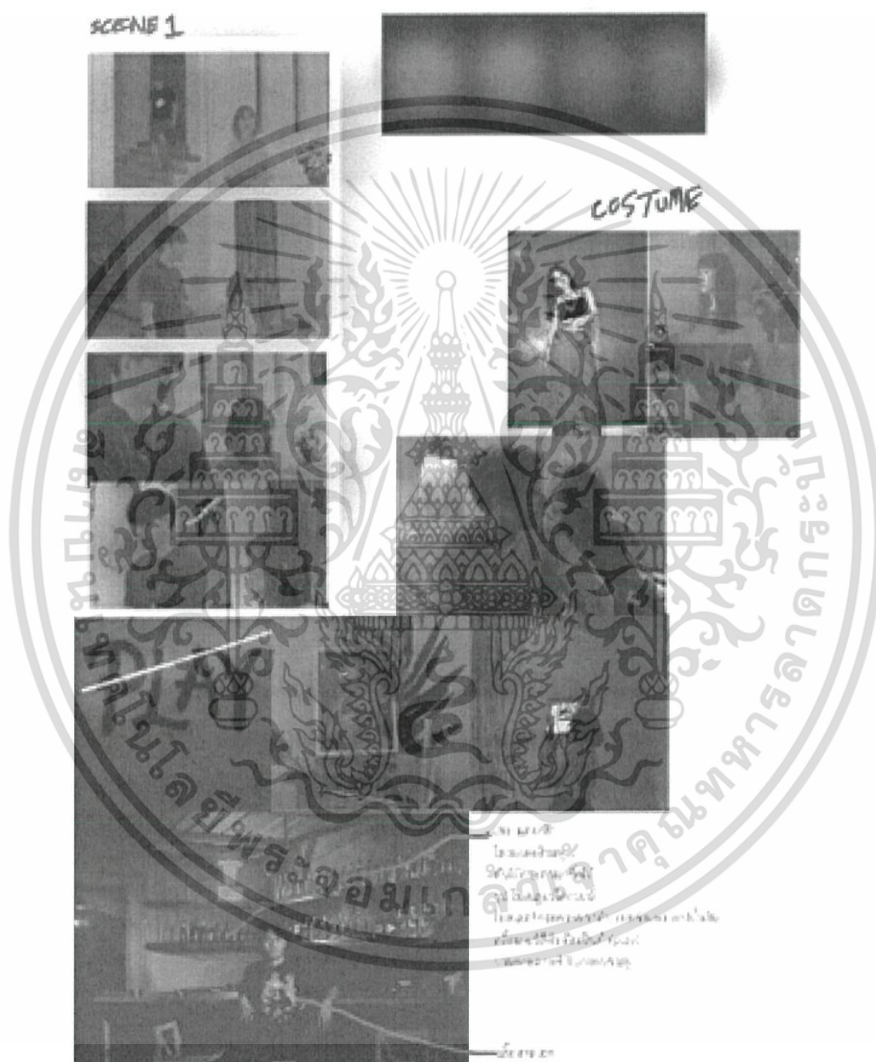
ภาพที่ 18 งานออกแบบฉากร้านอาหาร

หลังจากที่ผู้กำกับศิลป์ได้ออกแบบมาเสร็จเรียบร้อยแล้วข้าพเจ้าได้ปรับเปลี่ยนสิ่งของบางอย่างให้เข้าที่มากขึ้นด้วยการเพิ่มวงดนตรีสดเข้ามาในฉากนี้อีกด้วย โดยส่วนรวมข้าพเจ้าพอใจอย่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มากับงานออกแบบของผู้กำกับศิลป์อันนี้ เพราะว่าได้เห็นภาพที่จะเกิดขึ้นในภาพยนตร์มากขึ้นกว่า
ตอนแรกและทำให้สามารถปรับเปลี่ยนแก้ไขในหน้าที่อื่นได้อีกด้วย

ฉากงานดนตรี

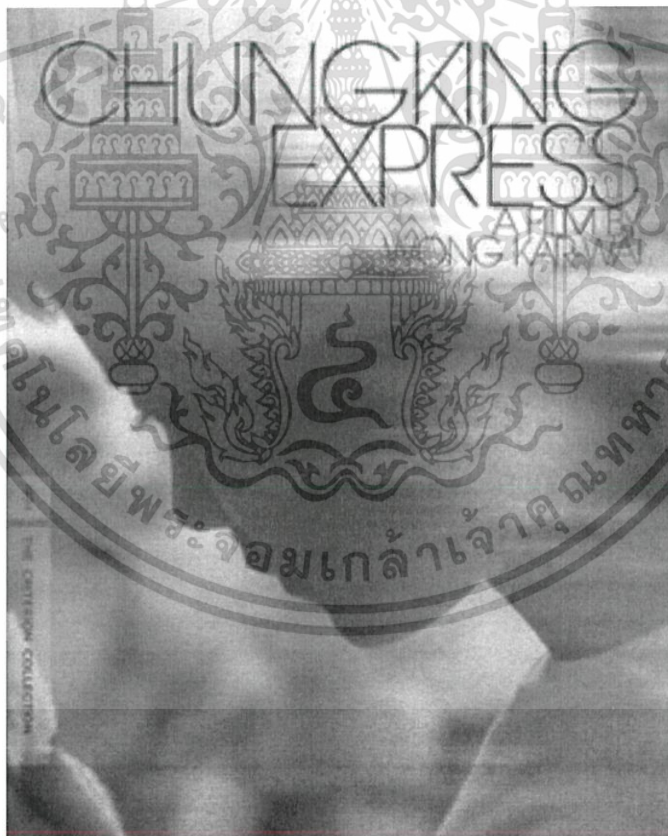
ภาพที่ 19 งานออกแบบฉากงานดนตรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้าชื่นชอบการออกแบบฉากนี้มากเพราะเป็นอีกหนึ่งฉากที่ต้องใช้ท้อปบรรยากาศขึ้นมาใหม่ทั้งหมดให้เหมือนกับบริเวณด้านนอกของงานดนตรี จึงต้องใช้คนจำนวนมากและแสงสีที่ทำให้ดูมีความวุ่นวายอยู่ในนั้นด้วย ข้าพเจ้าได้นำงานออกแบบชิ้นนี้มาใช้ในภาพยนตร์อีกด้วย

การออกแบบใบปิดภาพยนตร์

ข้าพเจ้าต้องการให้ใบปิดภาพยนตร์ออกมาในแบบที่คนดูสามารถรับรู้ถึงอารมณ์ของภาพยนตร์ได้ ข้าพเจ้าจึงเลือกใช้อารมณ์เหงามาเป็นตัวเรียกจุดสนใจ เพื่อที่ต้องการให้คนดูรู้ว่าตัวละครนี้กำลังมีความเศร้าความเหงาอยู่แล้ว ตรงกับบทภาพยนตร์ที่เขียนขึ้นมาให้ตัวละครนี้มีความเศร้าความเหงาอยู่ในตัว

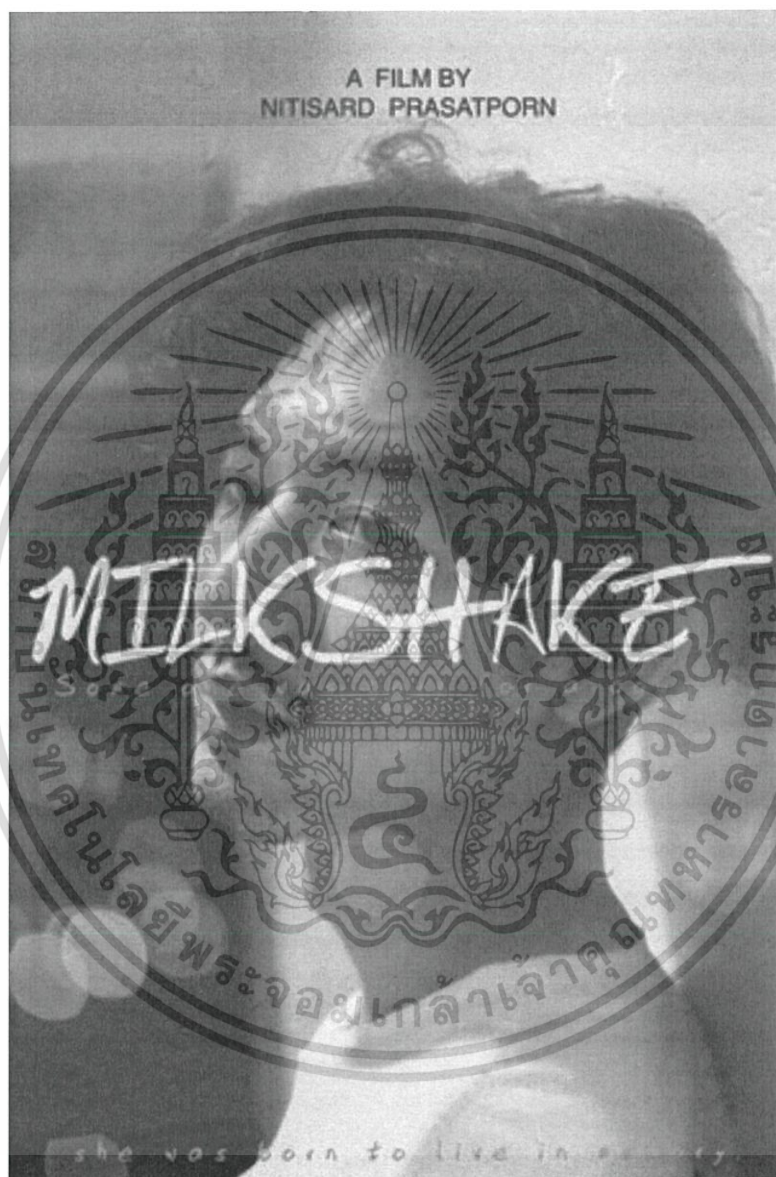
ภาพที่ 20 โปสเตอร์ภาพยนตร์ของ Wong Kar Wai

ที่มา : Wong Kar Wai , Chungking Express [ออนไลน์], สืบค้น 20 พฤษภาคม 2560, เข้าถึงได้จาก

<https://s-media-cache-ak0.pinimg.com/564x/43/c4/1a/43c41a1ce746f511d4477e0a80604a8a.jpg>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบปิดภาพยนตร์เรื่อง มิลค์เชค

ภาพที่ 21 โปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง มิลค์เชค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Production)

การถ่ายทำภาพยนตร์เรื่อง มิลค์เชค ได้เริ่มถ่ายวันแรกคือวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2560 ใช้เวลาถ่ายทำในหนึ่งวันสำหรับฉากแรก หลังจากนั้นต้องหยุดกองถ่ายทำไปเกือบหนึ่งเดือนเพราะว่านักแสดงอยู่ในช่วงสอบ จึงต้องเลื่อนออกไปเป็นวันที่ 28 กุมภาพันธ์ครั้งนี้ถ่ายเพิ่มได้อีกสองฉากที่ฉากกลางคืนจนเสร็จ ก่อนที่จะถ่ายทำต่ออีกวันคือวันที่ 16 มีนาคมเพราะว่านายสิราษกรได้ติดคิวแสดงโฆษณาต่างจากหวัดหนึ่งสัปดาห์ทำให้ต้องเลื่อนการถ่าย ครึ่งนี้ได้ถ่ายทำฉากที่อยู่ในบ้านและบนชั้นดาดฟ้าจนเสร็จได้ตามเวลาที่กำหนด แต่ต้องแก้ไขบทภาพยนตร์ในบางส่วนที่ยังเล่าเรื่องไม่ได้ซ้ำเข้าจึงถ่ายเพิ่มอีกครั้งในวันที่ 18 พฤษภาคม เป็นครั้งสุดท้ายในการถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องนี้ ในวันที่นี้ถ่ายทำเพิ่มอีกสองฉากเพื่อทำให้การเล่าเรื่องดีขึ้นกว่าในตอนแรก เป็นนำความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษามาคิดพิจารณาใหม่จึงได้ถ่ายทำเพิ่มอีกสองฉาก

ถ่ายทำภาพยนตร์ในวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2560

เป็นวันออกกองครั้งแรกหลังจากเตรียมการถ่ายทำมาหลายเดือน วันนี้ทีมงานทุกคนนัดเจอกันเวลา 6.00 น. เพื่อที่เตรียมอุปกรณ์และของทุกอย่างที่ใช้ในการถ่ายทำให้เรียบร้อยก่อนออกเดินทางไปถึงสถานที่ถ่ายทำเวลา 7.00 น. ทีมงานทุกคนเริ่มทำหน้าที่ในตำแหน่งของตัวเอง เริ่มจากทีมกำกับศิลป์เริ่มเซ็ตอัพฉากขึ้นมาใหม่ในวันที่ถ่ายทำใช้เวลาในการเซ็ตอัพใหม่ทั้งสิ้นสองชั่วโมง ระหว่างนั้นหน้าที่อื่นๆก็เตรียมของเสร็จเรียบร้อยแล้ว หลังจากเซ็ตอัพเสร็จเรียบร้อยแล้วทีมจัดไฟก็เข้ามาเซ็ตไฟต่อเพื่อพร้อมในการถ่ายทำ 9.00 น.นักแสดงมาถึงที่สถานที่ถ่ายทำเริ่มแต่งหน้าเปลี่ยนเสื้อผ้าเสร็จเวลา 9.30 น.เป็นอันเริ่มถ่ายในฉากแรกเป็นฉากที่เป็นและเพ็ญจะมาเดกันที่ร้านอาหารนี้ เริ่มถ่ายมาได้ไม่นานก็ต้องเจอกับปัญหาระหว่างถ่ายทำเมื่อไฟที่นำมาจัดแสงเกิดขัดข้องใช้ไม่ได้ไปหนึ่งตัวซ้ำเข้าจึงแก้ปัญหาด้วยวิธีการถ่ายที่ละมุมเพื่อที่จะได้ย้ายไฟที่ใช้ได้มาช่วยจัดแสง

การถ่ายในช่วงเช้าเป็นไปตามเวลาที่กำหนดไว้หลังจากพักทานข้าวเที่ยงเสร็จก็เริ่มถ่ายกันต่อในเวลา 13.00 น. ในรอบนี้การถ่ายทำราบรื่นดีแต่ติดขัดเรื่องพร็อพที่นำมาไม่พอกับที่ใช้ถ่ายจึงได้ให้ผู้จัดการกองถ่ายออกไปซื้อมาเพิ่มได้ทันเวลา 16.00 น. เลิกกองในวันแรกหลังจากเก็บของทุกอย่างเรียบร้อยข้าพเจ้าก็ได้นำไฟล์ footage ที่ได้ถ่ายไว้โหลดใส่คอมพิวเตอร์ ก่อนจะทำการคัดแยก footage ไปในขั้นตอนการตัดต่อ

ภาพที่ 22 ฉากร้านอาหารวันถ่ายทำวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2560

ภาพที่ 23 ฉากร้านอาหารวันถ่ายทำวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การถ่ายทำในวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2560

ในวันนี้เป็นการถ่ายทำภาพยนตร์ในช่วงกลางคืนเข้าพจนานุกรมมาในเวลา 17.00 น. และนัดเจอกันที่โรงถ่ายภาพยนตร์ที่คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ เพื่อที่จะได้ใช้ทิวทัศน์ให้เหมือนกับอยู่ในงานดนตรีและด้านนอกของงานดนตรี วันนี้มีต้องใช้ตัวประกอบจำนวนมากในการถ่ายทำเข้าพจนานุกรมได้นัดเวลามาพร้อมกับนักแสดงคือ 18.00 น. เหมือนทุกหน้าที่เซ็ททุกอย่างพอดีแล้วก็เริ่มถ่ายทำกันในเวลา 19.00 น. การถ่ายทำในฉากนี้ถือว่าราบรื่นและสนุกสนานเพราะเป็นฉากที่ไม่ได้เก็บเสียงจึงสามารถเปิดเพลงประกอบการแสดงได้ และมีเครื่องทำควันที่จะเพิ่มความรู้สึกให้เหมือนอยู่ในงานอีกด้วย พอถึงเวลา 21.00 น. เป็นอันเสร็จฉากนี้จากนั้นก็ย้ายไปถ่ายที่โรงถ่ายภาพยนตร์ใหม่ของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ในฉากนี้ใช้เวลาการเซ็ททิวทัศน์ค่อนข้างนานพอสมควรเนื่องจากไม่มีไฟฟ้าบริเวณนั้นต้องทำการต่อสายไฟจากโรงถ่ายภาพยนตร์เก่ามาโรงถ่ายภาพยนตร์ใหม่ ทำให้ใช้เวลาในการเดินสายไฟมายังสถานที่ถ่าย เวลา 23.00 น. เป็นเวลาที่ทุกหน้าที่เซ็ททิวทัศน์ทุกอย่างเข้าพจนานุกรมจึงเริ่มถ่ายทำต่อในฉากนี้ ในตอนนั้นถือว่าเลยเวลาที่กำหนดมาหนึ่งชั่วโมงแล้ว การถ่ายในฉากนี้ไม่ค่อยราบรื่นสักเท่าไรเพราะสภาพแวดล้อมไม่เอื้ออำนวยและเวลาที่ล่วงมานานแล้ว 01.00 น. เป็นอันถ่ายทำเสร็จในฉากนี้ ทุกคนที่มาถ่ายทำวันนี้ทำงานกันเต็มที่และช่วยกันแก้ปัญหาดีจึงผ่านพ้นไปได้ดี

ภาพที่ 24 ฉากงานดนตรีวันถ่ายทำวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การถ่ายทำในวันที่ 18 พฤษภาคม 2560

หลังจากเว้นการถ่ายทำมานานในวันนี้ข้าพเจ้าจึงนำนักแสดงมาถึงสถานที่ถ่ายทำพร้อมกับทีมงานเพื่อที่จะให้นักแสดงได้ปรับตัวให้เข้ากับบทได้อีกครั้ง ระหว่างที่คุยกับนักแสดงทีมงานก็เริ่มทำหน้าที่ของตัวเอง การถ่ายทำครั้งนี้ใช้จำนวนทีมงานแค่หกคนประกอบไปด้วย ผู้กำกับศิลป์ คนอัดเสียง โปรดิวเซอร์ ผู้จัดการกองถ่าย และผู้ช่วยกล้อง เป็นครั้งที่คนน้อยที่สุดในการถ่ายทำภาพยนตร์นี้ เมื่อเวลา 13.00น. ได้เริ่มทำการถ่ายทำในฉากแรกเป็นฉากในบ้านของเบนซึ่งถ่ายภาพภายในห้องนอน การถ่ายทำเป็นไปได้อย่างดีเพราะว่าถ่ายในคอนโด ไม่พบเจอปัญหาระหว่างถ่ายทำมีเพียงแค่นักแสดงทั้งสองคนยังเล่นไม่ได้ตามที่ต้องการสักเท่าไรข้าพเจ้าจึงต้องพูดคุยให้เข้าใจมากยิ่งขึ้นจึงให้นักแสดงทั้งคู่แสดงได้ดีขึ้น เวลา 16.00น. เป็นเวลาที่ต้องเปลี่ยนสถานที่ถ่ายไปยังดาดฟ้าในฉากนี้ต้องแข่งกับเวลาเพราะว่าต้องใช้แสงพระอาทิตย์ที่ใกล้จะตกดิน ดังนั้นพอไปถึงที่สถานที่ถ่ายทุกคนต่างรีบทำหน้าที่อย่างว่องไวเพื่อให้ทันแสงพระอาทิตย์พอดี 17.00น. เริ่มถ่ายทำต่อในฉากนี้ถือว่านักแสดงเล่นได้ดีมากไม่มีขัดข้องแต่อย่างใด มีปัญหาก็คือเรื่องแสงที่ยังถ่ายแสงยังไม่ค่อยลงข้าพเจ้าต้องแก้ปัญหาด้วยการปรับความไวแสงขึ้นเพื่อทดแสงที่หายไป

ภาพที่ 25 ฉากดาดฟ้าวันถ่ายทำวันที่ 18 พฤษภาคม 2560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

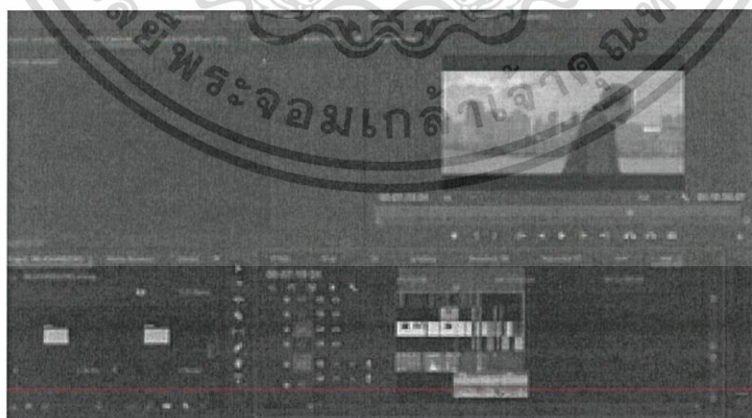
บทที่ 6

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์(Post-Production)

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์เป็นขั้นตอนที่ต้องระเอียดและแม่นยำมาก เพราะว่าต้องใช้ประสบการณ์และความชำนาญในการตัดต่อมากกว่าปกติ เพื่อให้ภาพยนตร์มีรูปแบบที่สดใหม่ขั้นตอนนี้จึงสำคัญมาก ข้าพเจ้าเองก็ได้เล่าเรื่องราวใหม่อีกครั้งก็ขั้นตอนนี้ทำให้ได้เห็นภาพยนตร์ในอีกมุมมองหนึ่งที่ไม่ได้เจอตอนเขียนบท ซึ่งก็เป็นเรื่องดีที่ได้ปรับเปลี่ยนจังหวะของภาพยนตร์ขึ้นมาอีกระดับหนึ่ง และยังต้องให้ความสำคัญกับเรื่องเสียงที่เปรียบเสมือนสิ่งที่เติมเต็มให้ภาพยนตร์ที่มองข้ามไปไม่ได้ อีกอย่างที่ว่าไม่ได้เช่นกันก็คือการเกลี่ยสีที่ทำให้ภาพยนตร์น่ารับชมมากขึ้นไปอีกด้วย

การตัดต่อหรือลำดับภาพ

อันดับแรกข้าพเจ้าเริ่มจากการเรียงไฟล์ให้เป็นหมวดหมู่เพื่อที่จะสะดวกในการตัดต่อ ข้าพเจ้าเลือกใช้โปรแกรม Adobe Premiere Pro CC2017 ในการตัดต่อภาพยนตร์เป็นโปรแกรมที่สากลที่สุดในการลำดับภาพ ข้าพเจ้าเริ่มโหลดฟุตเทจที่ถ่ายมาเข้าในโปรแกรมจากนั้นตามด้วยไฟล์เสียงที่อัดมา และทำการซิงค์ภาพและเสียงเข้าด้วยกันโดยวิธี Merge Clip เป็น Plug-in ของทาง Adobe Premiere Pro CC อีกด้วยทำให้สะดวกในการซิงค์มากยิ่งขึ้น หลังจากนั้นข้าพเจ้าได้แบ่งขั้นตอนการทำเป็นสามส่วน ส่วนแรกก็คือเปิดเรื่องส่วนที่สองกลางเรื่องและส่วนที่สามท้ายเรื่องเพื่อที่จะง่ายต่อการลำดับเหตุการณ์

ภาพที่ 26 การตัดต่อในโปรแกรม adobe Premiere Pro CC

เมื่อลำดับภาพได้ลงตัวแล้วข้าพเจ้าก็ได้ทำการ Export ออกมาเป็นไฟล์ .XML เพื่อจะนำไปทำในส่วนต่างๆอีกเช่นเกลี่ยสี

ขั้นตอนการเกลี่ยสี

หลังจากทำการExportเป็นไฟล์.XMLแล้วข้าพเจ้าเลือกใช้โปรแกรมที่เกลี่ยสีคือ Davinci Resolve ซึ่งเป็นโปรแกรมที่ดีที่สุดในการเกลี่ยสีภาพยนตร์และเป็นที่ยอมรับทั่วโลก พอเปิดโปรแกรมเข้ามาแล้วก็ Import ไฟล์.XMLเข้ามาจากนั้นก็เริ่มสู่การเกลี่ยสี โดยจะเริ่มจากการสร้างNodes ซึ่งเป็นตัวทำหน้าที่เปลี่ยนสีหรือแสงของภาพให้ออกมาเป็นแบบที่เราพอใจ

ภาพที่ 27 การเกลี่ยสีในโปรแกรม Davinci Resolve

ภาพที่ 28 ภาพก่อนและหลังทำสีจากโปรแกรม Davinci Resolve

ภาพที่ 29 ภาพก่อนและหลังทำสีจากโปรแกรม Davinci Resolve

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 7

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

บทสรุป

การถ่ายทำภาพยนตร์เรื่อง มิลค์เชค ทำให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้อะไรหลายอย่างมากขึ้นจากการทำงานตั้งแต่ขั้นตอนก่อนถ่ายทำภาพยนตร์ไปจนถึงหลังถ่ายทำภาพยนตร์ มีทั้งดีและไม่ดีเป็นประโยชน์ต่อการทำงานและไม่เป็นประโยชน์ก็มี ซึ่งปัญหาเหล่านี้ทำให้ข้าพเจ้ามีประสบการณ์มากยิ่งขึ้นเติบโตขึ้นในด้านการงานและได้รู้วิธีที่จะรับมือกับปัญหาต่างๆได้อย่างไร ปัญหาที่ข้าพเจ้าพบเจอนั้นมีทุกส่วนของการทำงานเช่น ทีมงาน สถานที่ อุปกรณ์ พร็อพ สภาพแวดล้อม ปัญหาเหล่านี้เป็นสิ่งที่ไม่ได้เตรียมการรับมือมาก่อนทำให้ข้าพเจ้าต้องใช้สติในการควบคุมปัญหาไว้แล้วค่อยๆแก้ไขปัญหาต่างๆได้จนสำเร็จมาได้

บทสรุปที่ข้าพเจ้าคิดว่าได้จากการทำงานภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้คือ เรื่องการวางแผนเตรียมงานและการเอาใจใส่กับงานให้มากขึ้น เป็นสิ่งที่ข้าพเจ้ารู้สึกว่าจะต้องปรับปรุงมากยิ่งขึ้นเพื่อที่จะต่อยอดจุดหมายของตัวข้าพเจ้าเองให้สำเร็จได้ ส่วนอีกสิ่งหนึ่งที่ขาดไม่ได้คือทุกคนๆที่มาช่วยเหลือต่างๆทุกคนเป็นมิตรภาพที่ดีมากในยามพบปัญหาต่างก็ช่วยกันแก้ไขกันสำเร็จ วันที่ข้าพเจ้าเหนื่อยทุกคนยังคงคอยเป็นกำลังใจให้ การทำภาพยนตร์เรื่องนี้ทำให้รู้ได้ถึงความจริงใจและความทุ่มเทของคนเป็นอย่างมาก ภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่เป็นเพียงแค่งานของข้าพเจ้าเท่านั้นแต่ยังเก็บความรู้สึกดีๆที่มีต่อการทำศิลปนิพนธ์ไว้อีกด้วย

ปัญหาในการผลิตภาพยนตร์

ปัญหาที่พบในภาพยนตร์เรื่องนี้มีอยู่มาก โดยเฉพาะในตอนการถ่ายทำภาพยนตร์และตอนหลังถ่ายทำภาพยนตร์ ข้าพเจ้าพบเจอปัญหาในตอนถ่ายทำภาพยนตร์จึงได้เรียนรู้ว่าข้าพเจ้าต้องฝึกแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้าให้ได้ เป็นสิ่งที่คนทำภาพยนตร์ทุกคนต้องมีและอีกอย่างคือความใจเย็นมีสติต่อสิ่งที่เกิดขึ้นและคิดเพื่อแก้ไขปัญหาดีกว่าใช้อารมณ์แก้ไข ข้าพเจ้ารู้สึกเติบโตขึ้นมากเมื่อเทียบกับตอนก่อนทำภาพยนตร์เรื่องนี้กับตอนหลังทำ ทำให้ข้าพเจ้าเป็นคนที่มีความอดทนและต่อสู้กับสิ่งที่ไม่คิดว่าจะเกิดขึ้นมาก่อนอีกด้วย

ปัญหาบทภาพยนตร์

บทภาพยนตร์ของข้าพเจ้าเป็นเรื่องราวที่ข้าพเจ้าอยากจะเล่าผ่านมุมมองและรูปแบบของข้าพเจ้าเองจึงทำให้มีช่องโหว่ทางด้านมุมมอง ในตัวบทภาพยนตร์นี้ได้พยายามเปลี่ยนแปลงแก้ไขมา

หลายรอบหลายครั้งแล้ว แต่ข้าพเจ้าก็ยังรู้สึกพอใจกับการเล่าในรูปแบบที่ข้าพเจ้าต้องการ และรวมกับการที่ข้าพเจ้าไม่ถนัดในเรื่องการเขียนบทจึงทำให้มีปัญหามากมายในการเขียนบท สร้างตัวละคร ไปถึงการกำกับ ข้าพเจ้าไม่สามารถทำภาพยนตร์ที่เล่าเรื่องได้จนจบ จึงเป็นเหตุผลหลักของปัญหาที่เกิดขึ้น ในภาพยนตร์เรื่องนี้ จึงได้แก้ไขปัญหาคือการให้เพื่อนที่มีประสบการณ์และมีฝีมือในการทำภาพยนตร์มาช่วยและแนะนำสิ่งที่ยังขาดไปว่าต้องทำอะไรในการเล่าเรื่องให้ได้จนจบ ข้าพเจ้าจึงรู้ว่าต้องแก้ไขและปรับปรุงในส่วนไหนบ้างซึ่งเป็นประสบการณ์ที่ดีของข้าพเจ้าในการทำภาพยนตร์

ปัญหาในการถ่ายทำภาพยนตร์

ปัญหาที่ข้าพเจ้าพบเจอในขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์หลักๆก็จะเป็นเรื่องสภาพแวดล้อม และอุปกรณ์เทคนิคต่างๆที่ไม่เอื้ออำนวย ในปัญหานี้ข้าพเจ้าได้ใช้วิธีแก้ปัญหบบางส่วนด้วยการแก้ไขในขั้นตอนการหลังถ่ายทำ ยกตัวเช่นเรื่องเสียง ที่ไม่สามารถคุมได้เพราะเป็นสถานที่เปิดทำให้มีเสียงรบกวนเข้ามาบ้างเป็นบางช่วง ข้าพเจ้าได้แก้ไขโดยวิธีการใช้เอฟเฟกซ์ช่วยให้ตัดเสียงรบกวนออกไปได้สำเร็จ อีกปัญหาหนึ่งที่พบคืออุปกรณ์ในการถ่ายทำมีปัญหาระหว่างถ่ายทำให้ต้องได้คุณภาพที่ลดลงมากกว่าเดิมเยอะมาก ก็คือเรื่องอุปกรณ์เก็บเสียงที่ซัดซ้องทำให้ต้องใช้อุปกรณ์ที่มีขนาดเล็กกว่าและไม่ได้ตามที่ต้องการ

ปัญหาเรื่องระยะเวลาในการถ่ายทำภาพยนตร์

ปัญหานี้เป็นปัญหาใหญ่สำหรับข้าพเจ้ามากเพราะว่านักแสดงจะมีเวลาว่างต่อวันแค่เพียงหกชั่วโมงเท่านั้น ทำให้ในการถ่ายทำให้เกิดการเร่งจึงทำให้ในบางฉากออกมาไม่ได้เท่าแบบที่คิดไว้ ซึ่งเป็นการวางแผนที่ไม่ดีจึงเกิดเหตุการณ์แบบนี้ รวมกับเวลาข้าพเจ้าถ่ายทำข้าพเจ้าก็จะต้องกำกับไปด้วยในเวลาเดียวกันทำให้ไม่สามารถคุมการแสดงได้สักเท่าไร แต่ปัญหาเหล่านี้ก็ผ่านมาได้โดยการที่ข้าพเจ้าให้เพื่อนที่ถนัดด้านการกำกับมาช่วยในการกำกับการแสดง ทำให้แก้ไขปัญหาเหล่านี้ออกมาได้

ข้อเสนอแนะ

การเรียนรู้ที่จะทำภาพยนตร์ด้วยตัวเองหลายๆอย่างต้องมีความสามารถในการควบคุมอย่างดี เพราะในแต่ละหน้าที่จะมีความยากอยู่ในตัวอยู่แล้ว จึงควรแบ่งกันเป็นทีมเพื่อที่จะได้มีสมาธิกับการทำงานในหน้าที่ตัวเองมากยิ่งขึ้น ข้าพเจ้าเห็นด้วยว่าถ้าไม่รู้สิ่งไหนควรเดินเข้าหาและศึกษาสิ่งนั้นจนเข้าใจอาจจะด้วยการวิธีปรึกษาผู้ที่มีความสามารถในด้านนั้นเป็นผู้ให้คำตอบ

การเป็นผู้กำกับภาพยนตร์ไม่ใช่เรื่องที่ยายเป็นสิ่งที่ต้องมีความรอบรู้ในภาพยนตร์และสามารถที่จะควบคุมคน อารมณ์ และสมาธิได้ การเป็นผู้กำกับภาพยนตร์จึงต้องหมั่นฝึกหัดความรู้ให้กับตัวเอง เรียนรู้จากสิ่งที่ผิดพลาดเพื่อนำกลับมาแก้ไขให้เกิดประโยชน์ได้ดี

ศิลปินพจน์นี้เป็นสิ่งที่วัดความสามารถของข้าพเจ้าเองในตลอดระยะเวลา4ปีที่ได้ศึกษามาทำให้รู้ว่าเรามีความสามารถมากพอแค่ไหน ดังนั้นการทำศิลปินพจน์จึงเป็นการนำความสามารถที่มี

ปล่อยออกมาทำเพื่อที่จะตอบโจทย์ตัวข้าพเจ้าเองด้วยว่าทำได้ขนาดไหนมากพอที่จะทำสำเร็จหรือไม่ และเมื่อเราสำรวจตัวเองดีแล้วก็ทำศิลปนิพนธ์นี้ให้มีความสุขและต่อสู้กับมันให้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

The Cinematography of Wes Anderson's Go-To DP, Robert D.Yeoman Director of Photography (USA) He is American Society Cinematographers [ออนไลน์]. สืบค้น 28 พฤศจิกายน 2559.

เข้าถึงได้จาก. <http://nofilmschool.com/2015/10/cinematography-wes-andersons-go-to-dp-robert-yeoman>

Wong Kar Wai, [ออนไลน์]. สืบค้น 29 พฤศจิกายน 2559 เข้าถึงได้จาก. <http://www.manager.co.th/China/ViewNews.aspx?NewsID=9490000072717>

Xavier Dolan: Coming Into Focus, Laurence Anyway By Xavier Dolan [ออนไลน์]. สืบค้น 24 พฤศจิกายน 2559. เข้าถึงได้จาก. http://tmagazine.blogs.nytimes.com/2015/02/04/xavier-dolan-profile/?_r=0

6 Filmmaking Tips from Xavier Dolan, Xavier Dolan Production Design [ออนไลน์]. สืบค้น 26 พฤศจิกายน 2559. เข้าถึงได้จาก . <https://filmschoolrejects.com/6-filmmaking-tips-from-xavier-dolan-2b5d0ce220e3#.6ear52y41>

500 Days of Summer (Mise-en-scene Analysis), 500days of Summer By Marc Webb [ออนไลน์].

สืบค้น 26 พฤศจิกายน 2559. เข้าถึงได้จาก <https://miksregala.wordpress.com/2014/06/28/500-days-of-summer-mise-en-scene-analysis/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Shooting Script

SHOT scene4	MOVEMENT	VISUAL	SOUND	FPS	REMARK
1.LS	DOLLY+PAN	(จากหน้าเวทีนักดนตรีกำลังเล่นPAN+DOLLYกลับมาตัวละครเดินเข้าร้านแล้วPANจบที่ที่นั่งโต๊ะ)	Ambience/ Oh Honey	25fps	
2.MS (overshoulder)	-	เบ๊นนั่งดูเมนูผ่านไทม์ไลน์+เมนูมาเสิร์ฟ+กินมิลค์เชค+ป๊อปปี้+ลูกไปเวที)	boom/ wireless/ ambience	25fps	
3.MS (overshoulder)	-	นิ่วนั่งดูเมนูอาหารผ่านไทม์ไลน์+เมนูมาเสิร์ฟ+กินมิลค์เชค+ป๊อปปี้+ลูกไปเวที)	boom/ wireless/ ambience	25fps	
4.CU	-	นิ่วนั่งดูเมนูอาหาร+เมนูมาเสิร์ฟ+กินมิลค์เชค+ป๊อปปี้+ลูกไปเวที+หันไปเวที)	boom/ wireless/ ambience	25fps	
5.CU	-	เบ๊นนั่งดูเมนูอาหาร+เมนูมาเสิร์ฟ+กินมิลค์เชค+ป๊อปปี้+ลูกไปเวที+ลูกไปเวที)	boom/ wireless/ ambience	25fps	
6.CU	-	นิ่วป๊อปปี้ให้เบ๊น	SFX	50fps	
7.CU	-	เบ๊นมองนิ่วระหว่างป๊อปปี้	SFX	50fps	
8.LS	-	เบ๊นลุกไปที่เวทีนิ่วหันหลังไปมอง+เบ๊นกำลังร้องเพลงและเดินลงมามองที่นิ่ว	Ambience/	25fps	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SHOT scene:1	CAST	DESCRIPTION	LOCATION	REMARK
1.MS	เบน	เบนยืนมองเพย์	โรง ถ่าย	50fps
2.MS	เพย์	เพย์ยืนเดิน	โรง ถ่าย	50fps
3.MS	เพย์,เบน	ยืนจุดบหรี่ธูปอยู่และเบน เดินเข้ามายืนด้วย	หน้า โรง ถ่าย	25fps
4.CU	เบน	ขอบธูปและยืนคุยกัน	หน้า โรง ถ่าย	25fps
5.CU	เพย์	ยื่นบหรี่ให้และยืนคุยกัน	หน้า โรง ถ่าย	25fps
6.LS มุมtop	เพย์,เบน	ยืนคุยกันอยู่	หน้า โรง ถ่าย	25fps
7.CU		ไฟแช็ค	หน้า โรง ถ่าย	25fps

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SHOT scene:2	CAST	DESCRIPTION	LOCA TION	REMARK
1.MS	เบน	เบนนั่งอยู่ในรถเบาะหลัง	บนรถ	50-100fps
2.LS	เพื่อนเบน	นั่งอยู่ในรถ	บนรถ	50-100fps
3.MS POV	คู่รัก	คู่รักเดินริมถนน	บนรถ	50-100fps
4.MS POV	เด็กแว้นสามคน	กำลังรุมกระที่บนคนข้าง ถนน	บนรถ	50-100fps

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Breakdown

Production Company : Cannada507

Scene #: 4

Scene Name : our Milkshake

Description :

time	scene description	cast / extras	location	prop	costume	p.s.
06.30 น.	ทีมงานออกเดินทาง โบ๊ท ต่วน นาย อีฟ โฉม พี่ ชิฟ แบม		FBT			
07.30 น.	เริ่ม set scene 4 โบ๊ท ต่วน นาย อีฟ โฉม พี่ ชิฟ แบม		สีลมซอย 6	ต้นไม้ แก้ว milkshake steak งาน disco ball กรอบรูป ไฟทอย ผ้าม่าน ไมครีนเทง	ผ้ากันเปื้อนเขียว เสื้อยืดรัดรูป : ผญ.ขาว กางเกงขายาวเสือดาว เข็มขัด เสื้อยืด band ชุดหู ชุดเอคคร้า	
07.30 น.	นัดรับ extra ทั้งหมด	แคน เบส กิ (band) ด็ก ชะ พ้า พิว อีฟ ซิน กิ (extra)	FBT			
10.30 น.	เริ่มถ่าย Shot 8 , 9 , 10 , 11	ทุ กั้น (cast) แคน เบส กิ (band) ด็ก ชะ พ้า พิว อีฟ ซิน กิ (extra)	สีลมซอย 6			
13.30 น.	เริ่มถ่าย Shot 1 - 7 และ 12 - 17		สีลมซอย 6			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล นาย นิติศาสตร์ ประสาทพร
 ที่อยู่ 35/371 หมู่13 เขตบึงกุ่ม แขวงคลองกุ่ม
 ถนนนวมินทร์ กทม 10240
 email:nitisard.bbbb@gmail.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2552 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
 โรงเรียนพระมารดานิจจานุเคราะห์
 พ.ศ. 2555 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
 โรงเรียนบดินทรเดชา(สิงห์ สิงหเสนี๒)
 พ.ศ. 2559 ระดับปริญญาตรีศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต
 สาขาภาพยนตร์และดิจิทัลมีเดีย คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์สถาบันเทคโนโลยี
 พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ผลงานหรือรางวัลที่ได้รับ

พ.ศ. 2557 รางวัลกำกับศิลป์ยอดเยี่ยมประกวดภาพยนตร์สั้นแสง
 โสม เรื่อง “ของขวัญ” กำกับภาพและลำดับภาพ
 พ.ศ. 2558 รางวัลช่างเฟื่องเทศกาลภาพยนตร์สั้นครั้งที่18
 “เรื่องนกตัวนั้นมันตายไปเองเฉยๆ” กำกับภาพ
 พ.ศ. 2559 รางวัลโฆษณายอดเยี่ยม v-kool เรื่อง “sentir la difference” ลำดับภาพ
 พ.ศ. 2559 รางวัลชมเชย shortshockfilm เรื่อง “ลุง” ลำดับภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้